

Rahab

Ruut

Luterilainen

N:o 1 2025 ❄ 1926 – 2025 ❄ 100. VUOSIKERTA

Jos te pysytte minun sanassani, niin te totisesti olette minun opetuslapsiani; ja te tulette tuntemaan totuuden, ja totuus on tekevä teidät vapaiksi.

Joh. 8:31, 32

***”Tapahtukoon sinun tahtosi
myös maan päällä niin kuin
taivaassa.”***

(Matt. 6:10)

Tässä sanotaan: »Oi, eikö Jumala olekaan antanut meille vapaata tahtoa?» Minä vastaan: »Kyllä, tietysti Jumala on sinulle antanut vapaan tahdon, mutta miksi haluat tuosta vapaasta tahdosta tehdä oman tahtosi, etkä anna sen olla vapaan? Jos teet oman tahtosi mukaan, ei tahtosi ole vapaa, vaan se on sinun oma tahtosi. Mutta Jumala ei ole sinulle enempää kuin muillekaan antanut omaa tahtoa, sillä oma tahto tulee perkeleeltä ja Aadamilta, jotka ovat tehneet Jumalan heille antaman vapaan tahdon omaksi itsekkääksi tahdokseen. Tahto on näet vapaa vain silloin, kun sillä ei ole mitään omia pyyhteitä, vaan se toimii vain Jumalan tahdon mukaan, jonka kautta se myöskin tulee vapaaksi kuulumatta ja alistumatta kenenkään muun valtaan.»

MARTTI LUTHER

Jopa huomaat, että Jumala tässä rukouksessa käskää meitä rukoilemaan itseämme vastaan, jolloin hän opettaa meille, että itse olemme suurin vihollisemme. Sillä mahtavin on meissä oma tahtomme, ja sitä vastaan tulee meidän rukoilla: »Oi, Isä, älä anna minulle tapahtua minun tahtoni mukaan; murra minun tahtoni, torju se; tapahtukoon minulle mitä tahansa, älköön vain minun tahtoni mukaan, vaan sinun tahtosi mukaan.» Sillä niin on taivaassa; siellä ei ole mitään omaa tahtoa; älköön sitä maan päälläkään olko. Tämä rukous, kun sitä todella rukoilemme, tuottaa meille paljon kipua, koska oma tahtomme on syvin ja suurin meissä, eikä mikään ole meille rakkaampaa kuin oma tahto.

*Martti Luther
– Sana ja armo*

Uudeksi Hän tekee kaiken

”Valtaistuimella istuva sanoi: ”Katso, uudeksi minä teen kaikki.” Sitten hän sanoi: ”Kirjoita, sillä nämä sanat ovat todet ja luotettavat.” (Ilm. 21:5)

Edessämme on uusi kalenterivuosi. Tässä kohtaa monet pohtivat ja suunnittelevat tulevaa. Siinä on suurena lohtuna se, että olemme saaneet elää jo kuukauden pidempään uutta kirkkovuotta. Se on osoitus siitä, että Jumalan valmistama armon ja pelastuksen tie on jo valmiina ja ennättää avuksemme. Hän vakuuttaa tänäänkin: *”Sillä minä tunnen ajatukseni, jotka minulla on teitä kohtaan, sanoo Herra: rauhan eikä turmion ajatukset antaakseni teille tulevaisuuden ja toivon. Te huudatte minua avuksenne, tulette ja rukoulette minua, ja kuulen teitä.” (Jer. 29:11–12)* Jumalan armo päätös ja pelastuksen varmuus oli valmiina Kristuksessa jo iankaikkisuudessa ennen kaiken luomista. Raamatun sanassaan Hän vakuuttaa Pyhästä Pojastaan, Vapahtajastamme: *”Jeesus Kristus on sama eilen, tänään ja iankaikkisesti.” (Hepr. 13:8)* Ja pelastus pysyy, koska *”Hän, joka on alkanut teissä hyvän työn, on sen saattava päätökseen Kristuksen Jeesuksen päivään saakka.” (Fil. 1:6)* Huomaatko kallis lukija tämän pelastuksen varmuutemme? Se ympäröi meitä kaikkialta. Sovittajamme Jeesuksen Kristuksen armo kestää iankaikkisuudesta iankaikkisuuteen. Mitä tahansa tämä ajallinen elämämme tuokaan, niin Hän on joka päivä kanssamme. Hän on vastassa tämänkin vuoden vaiheissa ja pitää meidät jo nyt uskossa luonaan taivaan kodissaan. Lunastajamme on valtaistuimellaan istuva, joka tekee uudeksi kaiken sinullekin. Hän on jo antanut koko elämäsi kaikki synnit anteeksi. Hänen uhrinsa on lepyttänyt Isän ja Hänen sanansa ovat kaikessa todet ja luotettavat. Älä siksi murehdi, vaan pysy Hyvän Paimenesi luona. Hän johtaa sinut uuteen vuoteen.

”Kuulin suuren äänen valtaistuimelta sanovan: ”Katso, Jumalan maja ihmisten keskellä! Hän on asuva heidän keskellään, ja he ovat hänen kansojaan, ja Jumala itse on oleva heidän kanssaan, heidän Jumalansa. Hän on pyyhkivä pois kaikki kyneleet heidän silmistään, eikä kuolemaa ole enää oleva, ei murhetta, ei itkua eikä kipua ole enää oleva, sillä entinen on mennyt pois.” (Ilm. 21:3–4)

Marko Kailasmaa

Timoteus

***”Koska jo pienestä pitäen tunnet Pyhät Kirjoitukset,
jotka voivat tehdä sinut viisaaksi...”***

(2 Tim. 3:15)

Erään sairaalan seinustalla kukkivat aikaisin keväällä kauniit, taivaansiniset skillat. Kevään aurinko lämmitti niitä suloisesti ja sateet antoivat niille voimaa ja ravintoa. Mutta eräänä aamuna peitti hohtava,

valkoinen takatalven lumi koko maan. Skillojen hennot varret olivat painuneet maahan. Ne olivat taittuneet, ja niiden siniset teriöt näkyivät enää vain heikosti lumen alta.

Katsellessani tuota surullista näkyä tulivat mieleeni ne monen monet ihmiset, jotka aivan pieninä lapsina, pyhän kasteen kautta, olivat istutetut Jumalan armon puutarhaan. Kuinka ne olivat kasvaneet Jumalan sanan auringossa ja saaneet lohdutusta ja voimaa evankeliumin rikkaassa sateessa. Jonakin päivänä oli takatalvi tullut, kaikki Jumalan rikkaudet olivat unohtuneet, usko oli kuollut. Kasteen armoliittoon otettu lapsi oli nyt kuollut Jumalalle, hän vaelsi pois Jumalan puutarhasta.

Pyhä Raamattu kertoo meille Timoteus-nimisestä pojasta, joka samoin jo lapsena oli tullut Jumalan omaksi. Hänen äitinsä ja hänen isoäitinsä olivat opettaneet hänelle Jumalan sanaa, niin että hän tiesi pelastuvansa uskon kautta Jeesukseen. Timoteus oli kuuliainen oppilas. Hän painoi sydämeensä saadut opetukset ja vaelsi niiden mukaan. Kun hän kasvoi aikuiseksi, hänestä tuli apostoli Paavalin apulainen, jolle Paavali on kirjoittanut pitkiä opetuskirjeitä. Paavali piti Timoteuksesta kuin omasta pojastaan ja opasti häntä kaikin tavoin sekä hänen omassa elämässään, että hänen tehtävässään seurakunnan piirissä. Kysyt ehkä, kuinka hän saattoi pysyä niin uskollisena. Miksi eivät ihmiselämän takatalvet sammutaneet hänen uskoaan? Vain siksi,

ettei hän hyljännyt Jumalan sanaa. Vaan hän luki ja oppi sitä koko elämänsä ajan.

Sinä ja me kaikki olemme syntisiä. Olemme rikkoneet Jumalan pyhän tahdon ja jatkuvasti rikomme. Ne monet pahat sanat, jotka suustasi lähtevät, sinun kapinoimisesi ja haluttomuutesi kuulla Jeesuksen opetuksia ovat syntiä. Ne ovat sitä hallaa, joka tahtoo tuhota sinun taimesi Jeesuksen puutarhassa. Meissä kaikissa asuu synti jo pienestä pitäen. Me kaikki tarvitsemme anteeksiantoa Jeesuksen kautta. Jumalan sanasta opimme, kuten Timoteus, että olemme syntiset ja kadotukseen tuomitut. Sanasta saamme myös vakuutuksen, että syntimme ovat anteeksiannetut. Tämän anteeksiantamuksen saamme omistaa uskon kautta Jeesukseen ja sen kautta pelastumme iankaikkiseen elämään. Kun näin uskoen tahdomme aina oppia lisää Jumalan sanaa, saamme samanlaisen viisauden, kuin oli Timoteuksellakin ja samalla tavoin voimme välttää kaikki takatalvien hallat ja pysyä Jeesuksen omina.

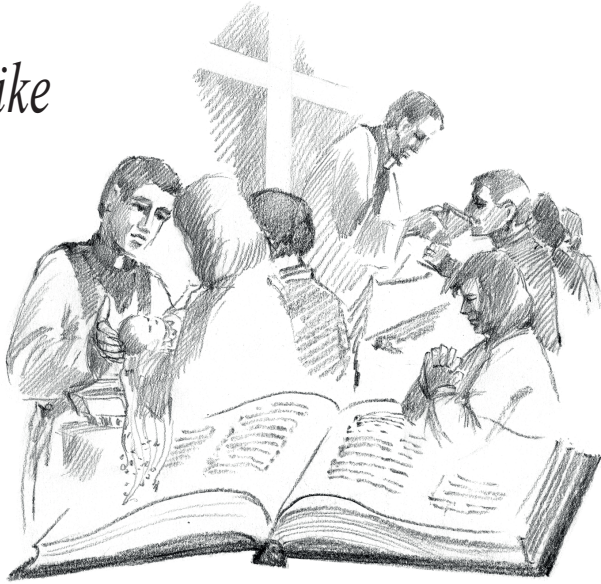
Niin saamme kerran iankaikkisesti loistaa taivaan puutarhassa, Jeesuksen luona.

*Virpi Apponen
Tieni johdata taivaaseen*

Loois ja Eunike

”Minä kiitän Jumalaa... kun mieleeni muistuu se vilpitön usko, joka sinulla on, joka oli ensin isoäidilläsi Looisella ja äidilläsi Eunikella.”

(2 Tim. 1:3,5)

Paavali löysi aihetta kiittollisuuteen Jumalaa kohtaan, olipa tilanne millainen tahansa. Luodessaan katseensa takana oleviin pitkiin, työntäyteisiin vuosiin ja kärsimiinsä vainoihin sekä edessä olevaan marttyyrikuolemaan Paavalin mieleen muistuu Timoteuksen ja Timoteuksen äidin ja isoäidin vilpitön usko. Sitä muistellessaan hän puhkeaa kiittämään Jumalaa.

Timoteus oli onnellinen nuori mies. Hänen etuoikeutenaan olivat äiti ja isoäiti, joilla oli luja usko. Kuinka Paavalia olikaan lohduttanut hänen vaikeilla matkoillaan, että hänellä oli rakkailta uskonveljiä ja -sisaria, jotka rukoilivat hänen puolestaan! Meidänkin tulisi olla sangen kiitolliset Jumalalle, jos hän on antanut meille uskovaiset vanhemmat, jotka ovat kasvattaneet meitä Herran pelossa ja nuhteessa ja yhä rukoilevat meidän puolestamme armonistuimen edessä. Emmekö ahkeroin kasvaa ja vahvistua uskossa ja ojentaa elämäämme kaikessa Jumalan sanan mukaiseksi.

Kuinka autuas hetki iankaikkisuuden aamunkoitossa, kun vanhemmat saavat astua lastensa kanssa Jumalan eteen ja sanoa: *”Katso, minä ja lapset, jotka Herra on minulle antanut!”* Uskoviille vanhemmille, joiden lapset vaeltavat epäuskossa, Luther antaa neuvon: *”Kun et enää voi paljon puhua Jumalasta lapsillesi, puhu paljon lapsistasi Jumalalle.”*

Herra, auta minua pitämään kalliina kristillistä kotia ja edistämään sen terveellistä vaikutusta ympäristööni. Amen.

Voimattomalle voimaa

Katso, päivät tulevat

”Katso, päivät tulevat, sanoo Herra, jolloin herätän Daavidille vanhurskaan vesan.” (Jer. 23:5a)

Profeetta Jeremia tahtoi tehdä tietäväksi, kuka Vapahtaja oli ja mistä hän oli syntyvä, niiden tähden, joiden piti siihen aikaan ja vastedes uskoa, ettei heidän tarvitsisi sitä tietoa sieltä ja täältä haparoiden etsiä. Siksi hän liittää tämän tiedon Daavidin sukuun ja heimoon, josta Vapahtajaa oli varmasti odotettava. Sellaisilla sanoilla profeetat ovat vakavasti lohduttaneet kansaa ilmoittaen ihmisille, että heidän tuli katsoa tähän sukuun ja olla varmat siitä, ettei Kristus ole muualta tuleva kuin Daavidin suvusta. Tämän juutalaiset tiesivät tarkoin Raamatun sanoista ja olivat siitä yhtä varmat, kuin me tiedämme ja uskomme, että Kristus viimeisenä päivänä on jälleen tuleva. Sen tähden enkeli Gabrielin puhui Marialle: *”Herra Jumala antaa hänelle Daavidin, hänen isänsä, valtaistuimen, ja hän on oleva Jaakobin huoneen kuningas iankaikisesti, eikä hänen valtakunnallaan ole loppua oleva.”* (Luuk. 1:32–33). Näin koko Raamattu viittaa alinomia Daavidiin, niin kuin Jeremian ennustuskin tässä kuuluu: Päivät tulevat, sanoo Herra, jolloin herätän Daavidille vanhurskaan vesan.

Hän sanoo: *”Minä herätän”*, toisin sanoen: Minä tahdon kerran asettaa kuninkaan, joka on pysyvä iäti. Minä en kuitenkaan tahdo asettaa häntä ahdistamaan ketään. Maailma, perkele ja kaikki, mikä maailmassa on suurta ja voimakasta, on ahdistava ja kiusaava häntä, mutta minä tahdon asettaa hänet pysymään lujana ja vakaana, eivätkä viholliset tule voittamaan häntä. Hän sanoo tahtovansa herättää Daavidille ”vanhurskaan vesan”. Sakarjakin sanoo hänen tulevan vanhurskaana: *”Sinun kuninkaasi tulee sinulle! Vanhurskas ja*

auttaja hän on.” (Sak. 9:9) Näin profeetat ovat pitäneet Kristusta sinä, jona mekin häntä pidämme, Kuninkaana, joka tekee maailman hurskaaksi. Maailma ei näet ole muuta kuin perkeleen valtakunta; liha ja veri ovat hänen hovipalvelijansa. Tätä tuomiota, joka meitä rasittaa, kaikki pyhät ovat valittaneet. Siksi rakkaat isät ja profeetat ovat lakkaamatta pyytäneet ja huutaneet ”vanhurskasta vesaa”, tätä Kristusta, joka tekisi heidät vanhurskaiksi ja ottaisi pois synnin ja kuoleman. Tätä halajavat vielä nytkin kaikki hurskaat, hyvät sydämet, vieläpä pahatkin. Kukapa ei kernaammin ottaisi elämää kuin kuoleman ja mieluummin vanhurskauden kuin synnin. Sen tähden pyhä Paavali valittaa: *”Minä viheliäinen ihminen, kuka päästää minut tästä kuoleman ruumiista?”* (Room. 7:24) Niin eivät valita kaikki ihmiset, sillä he eivät kaikki tunne sitä; perkele hallitsee paljon sydämiä ja eksyttää ne niin, etteivät he voi niin ajatellakaan.

Pääkohta tässä ennustuksessa on siis, että tämä kuningas on vanhurskas, toisin sanoen vapaa kaikesta synnistä. Siinä hän eroaa kaikista muista ihmisistä, jotka kaikki ovat vääriä, pahoja ja syntisiä. Jos nyt hänen tulee olla vanhurskas, niin hänen syntymänsäkin täytyy olla toisenlainen kuin muiden ihmislasten syntymä. Tästä seuraa, että hänen äitinsä täytyy olla neitsyt. Kaikista muista ihmisistä näet on sanottu: *”Katso, olen synnissä syntynyt, ja äitini on minut synnissä alulle saattanut.”* (Ps. 51:7) Sen tähden täytyy tämän kuninkaan olla toisella tavoin, ilman syntiä siinnyt ja syntynyt. Jos hänen näet tulee olla vanhurskas ja vapaa kuolemasta, niin hän ei saa meidän lailamme olla vaimosta syntynyt miehen tahdosta, vaan hänen täytyy olla siinnyt Pyhästä Hengestä ja syntynyt pyhästä ja puhtaasta neitsyestä.

*Martti Luther
– Hengellinen virvoittaja*

Mitä Raamatun mukaan on sanottava unionismista eli ekumeniasta?

Jatkoa numerosta 6/2024

Pastori Markku Särelän saatesanat kirjoitussarjaan:

”Tekijä on pitänyt tämän esitelmän nimellä Unionismi Kansalliskirkon vuosikokouksessa vuonna 1936. Aihe on entistä ajankohtaisempi. Silloin puhuttiin unionismista. Nyt puhutaan ekumeniasta, mikä on suurin piirtein sama asia. Sanalla unionismi ymmärretään lähinnä erioppisten harjoittamaa uskonnollista yhteistoimintaa, kun taas sana ekumenia sen ohella kuvaa opinyhteyttä vieroksuviiden aatesuuntaa. Tehdäksemme esityksen läheisemmäksi lukijoillemme

olemme tekijän luvalla käyttäneet sanaa ekumenia ja panneet sanan unionismi sulkuihin. Samoin on tehty pieniä kielellisiä uudistuksia ja lisätty väliotsikot.”

Menestyvä kirkko

Väliin sanotaan, että kirkko, joka on näin tarkka opin suhteen, ei voi kasvaa ja menestyä. Mutta Jumalan sana ja kirkon historia puhuvat juuri päinvastaista. *”Erotkaa heistä, sanoo Herra, niin minä otan teidät omikseni.”* (2 Kor. 6:17) Ja Filadelfian pienelle seurakunnalle, joka oli pysynyt uskollisena, Jee-

sus sanoo: *”olet pitänyt sanani etkä ole kieltänyt nimeäni. Katso, annan sinulle saatanan synagogasta niitä, jotka sanovat olevansa juutalaisia, eivätkä ole, vaan valehtelevat. Katso, olen pannut heidät tulemaan ja kumartumaan jalkojesi eteen ja tietämään, että minä olen sinua rakastanut.”* (Ilm. 3:8–9) Miten tarkka olikaan kirkko opin suhteen apostolisena aikana, ja milloin se on nopeammin kasvanut kuin silloin? Kuka on kiivaammin taistellut kaikkea väärää oppia vastaan ja puhtaan opin puolesta kuin Luther? Ja milloin apostolisen ajan jälkeen olisi kirkko nopeammin kasvanut kuin hänen aikanaan? Samoin nykyaikana ne kirkkokunnat ovat parhaiten menestyneet, jotka ovat pysyneet uskollisina Jumalan sanalle. Unionismi, veljeily sekaoppisten kanssa heikentää kirkkoa. Se himmentää sanan, riistää voiman ja rohkeuden tunnustaa selvästi totuutta. Ja missä ei selvään sana kaiu, siellä eivät ihmiset tule käsittämään pelastusneuvoa, eivät raitistu perkeleen pauloista eivätkä pääse uskollisiksi Jeesuksen todistajiksi. Mitä enemmän voimakkaaseen, vaikuttavaan lääkkeeseen sekoitetaan vettä, sen miedommaksi ja voimattommaksi se tulee. Ja taas, yksikin pisara voimakasta myrkkyä veteen pantuna muuttaa koko veden myrkylliseksi. Kaikki väärä oppi on myrkkyä sielulle. Ei se tule vaarattomaksi sen kautta,

että pannaan sekaan oikeaa oppia, vaan oikea oppikin sen kautta tulee myrkytetyksi, kuten apostoli sanoo: *”Vähäinen hapatus hapattaa koko taikinan.”* Sen tähden apostoli sanoo: *”Peratkaa pois vanha hapantaikina, että olisitte uusi taikina.”* (1 Kor. 5:7)

Luther

Luther myös sanoo: *”Jumala ei tahdo, että teeskentelemme lahkokuntiemme kanssa, niin kuin heidän oppinsa olisi oikea, vaan meidän tulee pitää heitä vihollisinamme ja itseämme heistä erotettuina, evankeliumin, kasteen, ehtoollisen ja kaiken puolesta, mitä he opettavat ja elävät.”*

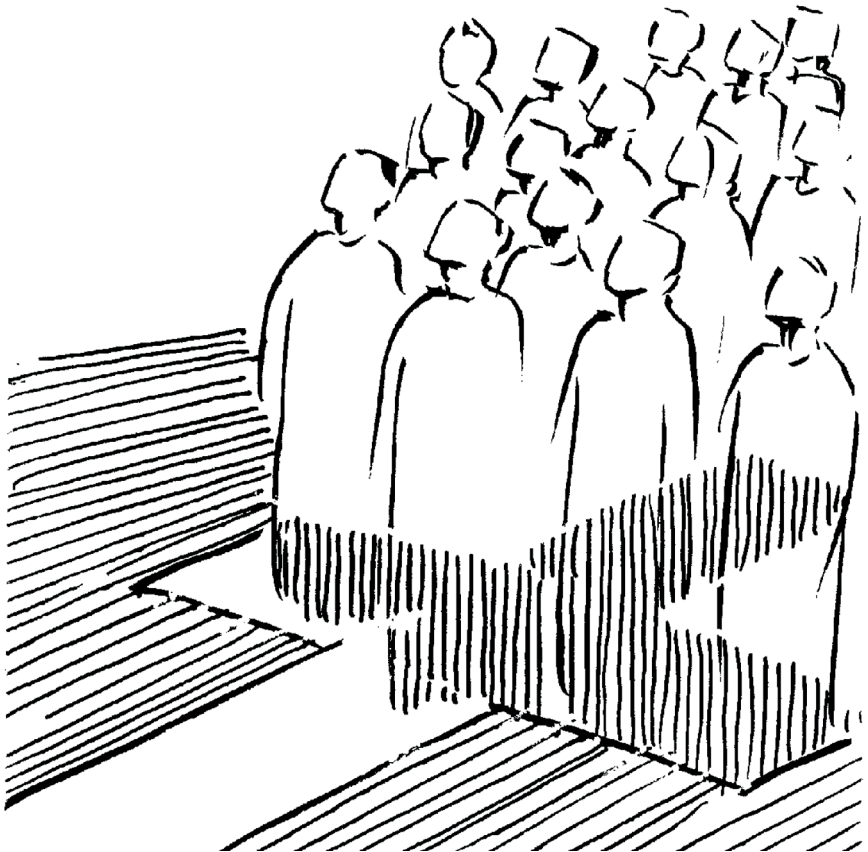
Tämän periaatteen mukaan Luther itse myös toimi. Kun hän Marburgissa väitteli Zwinglin ja Oikolampadiuksen kanssa ehtoollisopista ja kun vastustajat eivät myöntäneet Kristuksen ruumiin ja veren läsnäoloa sakramentissa, niin ei voitu päästä yhteisymmärrykseen. Tästä huolimatta Zwingli lopuksi tarjosi Lutherille kättään ja pyysi häntä yhtä kaikki tunnustamaan heidät veljikseen. Luther kieltäytyi ja sanoi: *”Teissä on toinen henki kuin meissä. Minua ihmetyttää, että olette halukkaat tunnustamaan meidät veljiksi, vaikka minä julistan oppinne vääräksi. Ette voi paljoakaan ajatella omista opetuksistanne.”*

Tunnustuskirjat

Tämä on myös tunnustuskirjojemme kanta kuten Sovinnon ohjeessa lueimme (s. 553): *”On tosin raskasta erota niin monesta maasta ja kansasta ja tunnustaa omaa, erikoista oppia. Mutta tässä on Jumalan käsky: jokaisen on kavahtettava eikä pidettävä yhtä niiden kanssa, jotka tunnustavat väärää*

oppia tai pyrkivät sitä julmuudella voimassa pitämään.”

Totta kyllä, että tällainen uskollisuus Jumalan sanalle tuo meille kärsimyksiä – lihamme ristiinnaulitsemista, pilkkaa, väärinymmärrystä, arvostelua, vainoa. Sillä kristillisyyden selkärangalla ei ole selkärangaa, periaatteita eikä vakaumuksia opissa, närkästyä kyllä ja pitää tämän opin tarkkuuden ihan hul-

luutena. Mutta eihän tämä ole outoa Herran omille. Sillä Raamattu kauttaaltaan sanoo niin käyvänkin ja samaa todistaa kristittyjen kokemus.

Raamatun terveellinen oppi

Muistakaamme, että Raamatun oppi ei ole turha oppi. Se avaa meille Jumalan sydämen. Se sisältää ristiinnaulitun Vapahtajamme. Se on puhdas oppi puhdistuen hengen ja lihan saastasta. Se on selvä oppi, joka valaisee ja estää eksymästä. Se on terve oppi, joka parantaa kaikki sielunhaavat ja tekee meitä terveiksi Jumalan lapsiksi. Se on raitis oppi, joka varjelee meidät kaikesta, mikä on kohtuutonta. Se on autuas oppi, joka saattaa meidät iankaikkisuuteen. Jumalalta se on kaikki tullut. Olkoon sitten kysymyksessä oppi kasteesta, ehtoollisesta, vanhurskauttamisesta, hyvistä töistä, parannuksesta, ruumiin ylösnousemisesta, iankaikkisesta tuomiosta, pyhästä kolminaisuudesta, seurakunnasta, saarnavirasta tai jostain muusta opista, jos se oppi löytyy Raamatusta, silloin meillä ei ole lupa sitä hyljätä tai siitä ajatella oman mieleemme mukaan; ei meillä ole lupa tinkiä. Se on Jumalan, kaikkia luotuja kappaleita kalliimpi, jonka puhtaana ja täydellisenä pitämisessä kristitty on noudattanut Herransa sanoja: ”*Katso, kuuliaisuus on parempi kuin uhri ja tot-*

televaisuus parempi kuin pässien rasva.” (1 Sam. 15:22)

Ihminen voi olla kiivas ja tarkka oikean opin puolesta omistamatta kuitenkaan, mitä oikea oppi sisältää, nim. iankaikkista autuutta. Sellaisesta sanoo Raamattu, että hänellä on nimi, että elää, mutta onkin kuollut. Mutta se, että tällainen vaara on olemassa, ei tarkoita sitä, että heittäydymme leväperäisiksi opissa, vaan että olemme sitä ahkerammat, että omistaisimme aina, ei ainoastaan tiedon puhtaasta opista, vaan myös sen puhtaan, täydellisen, iankaikkisen autuuden, minkä puhdas oppi tuo Kristuksessa Jeesuksessa. Jumala tahtoo, että säilyisimme puhtaina Jumalan lapsina, että olisimme vahvat terveellisen opin kautta neuvomaan ja voittamaan. Kavahtakaa vääriä veljeilyä, unionismia. ”*Älkää antako pyhää koirille, älkääkään heittäkö helmiänne sikojen eteen, etteivät ne tallaisi niitä jalkoihinsa, kääntyisi ja repisi teitä.*” (Matt. 7:6) Aamen.

Kirjoitus on jatkoa Luterilainen-lehden numeroista 5/2024 ja 6/2024.

Gustav A. Aho
*Tiedän Lunastajani elävän / Esitelmä
 ASELK:n vuosikokouksessa v. 1936.
 Julkaistu Luterilaisessa
 alun perin 2 & 3 1970.*

Otteita seurakuntalaisen päiväkirjasta

30.11–1.12.2024: Tampere-talon kirjafestarit

Kirkkomme osallistui ensimmäistä kertaa Tampere-talon kirjafestareihin. Meillä oli pieni pöytä, jossa oli myynnissä kirkkomme julkaisemia kirjoja. Sain olla mukana myyntipöydän takana vuorottelemassa muutaman muun seurakuntalaisen kanssa. Kirjafestarien väenpaljous yllätti: kävijämäärä oli noin 7000.

Pöytäamme ohikulkijoista osa käänsi katseensa pois huomatesaan kristilliset kirjat. Osa otti ilmaisen Luterilaisen joulunumeron. Osa jäi juttelemaan: – Miksi lehden kannessa lukee 100 vuotta? – Mikä on STLK? – Miten poikkeatte evankelis-luterilaisesta kirkosta? – Uskotko tosiaan luomiseen?

Vaikka kirjojen myynti olikin pientä, joululehden moni otti mukaansa.

Herra, sinun sanasi ei tyhjänä palaa.

8.12.2024: Tampereen seurakunnan joulujuhla

Pidemmän matkankin takaa saapui osallistujia jumalanpalvelukseen ja sen jälkeiseen joulujuhlaan. Osallistujien, erityisesti lasten, suuri määrä ilahdutti mieltä.

Pieni lapsi sylissäni iloitsi, kun sai kauniin joulupussin rapisteltavaksi. Ja vielä suurempi ilo oli, kun hän sai pienin taaperosormin yrittää kaivaa rusinoita pienestä rusinapaketista, joka joulupussista löytyi.

Herra, opeta meitä aikuisia iloitsemaan myös kaikista niistä pienistä asioista, joita olet elämämme antanut.

22.12.2024: Vierailu hoivakodissa

Kävin katsomassa vanhaa sukulaista hoivakodissa. Hän makasi sängyssään lähes liikuntakyvyttömänä, muistinsa menettäneenä, puhekykykin on lähes mennyttä. Muistin jonkun sanoneen, että näissä vanhoissa ihmisissä näemme Jumalan suuren armotyön: jos heidän (ja meidän) pitäisi omilla teoilla ansaita pelastus, ei olisi mitään toivoa.

Herra, kiitos että pelastus on tarjolla kaikille ilman omaa ansiota. Anna meille rohkeutta jakaa tätä evankeliumia jokaiselle ikäluokalle.

Herran tahto

Autuus, ken sydämensä Antaa Herran kätehen, Suostuu hänen mielehensä Tahtohonsa tyytyen. Ilo, onni, korkeus, Murhe, köyhyys, ahdistus, Kaikki kääntyy parhaakseimme, Myöskin kuolo voitoksemme.

2. *Häilyvä on elämämme, Varjo vaelluksemme, Monet vaiheet päivinämme Täällä aina koemme. Eivät kestä aarteet maan, Tieto, arvo, valtakaan. Emme saata yhtään jatkaa Elämämme juoksun matkaa.*

3. *Herralla on tiedossansa Salaisinkin ajatus, Raukea hänen avuttansa Parahinkin aikomus. Kaikk' on Herran vallassa Päällä maan ja taivaassa. Kaikeka hän hallitseepi, Hyväksimme vallitseepi.*

4. *Tiedostamme, voimastamme Täällä usein kerskaamme, Vaikka lahjaks Herraltamme Kaikki saaneet olemme. Herralta on kuritus, Herralta myös armahdus. Hän suo puutteen, hän suo leivän, Murheen niinkuin ilon päivän.*

5. *Autuus, ken muistaa tätä, Tyytyy Herran tahtohon, Häntä Jumala ei jätä, Herran hoidossa hän on. Viimein erotessansa Hän saa levon Herrassa, Voiton saa hän kuolemassa, Perii ilon taivahassa.*

6. *Sydän nöyrä, tyytyväinen, Herra, aina mulle suo, Maaailma kun pettäväinen Tuskaa, murhetta vain tuo. Minut viimein suojassas Kanna riemumajahas, jossa veisaa riemuissansa Uutta virttä Herran kansa.*

Vk 348 - Gustaf Ollon (1646-1704).

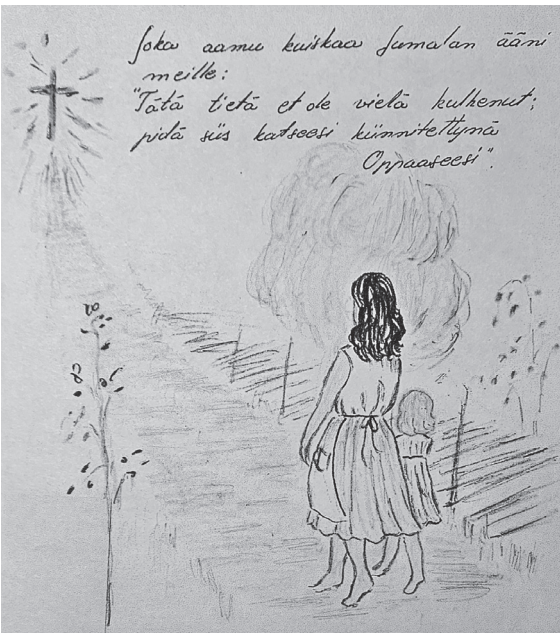
30.12.2024: Nuoruusmuisto

Kaivaessani vanhoja valokuvia lipaston laatikosta, löysin 'kuva-päiväkirjan', jota olin tehnyt noin 15-vuotiaana. Eräällä sivulla oli tyttö, joka talutti pikkusiskoaan riukuaidan reunustamaa tietä pitkin. Tyttöjen katse oli kohti tien päässä hohtavaa ristiä.

Kuvaan olin kirjoittanut:

Joka aamu kuiskaa Jumalan ääni meille: "Tätä tietä et ole vielä kulkenut. Pidä siis katseesi kiinnitettynä Oppaaseesi."

ER

Rahab ja Ruut

Eletään Mooseksen kuoleman jälkeistä aikaa. Joosua on saanut Jumalalta tehtäväksi valloittaa luvattu maa ja jakaa se israelilaisten heimojen kesken. Valloitus alkaa Jordanin ylityksellä ja vahvan Jerikon kaupungin valloituksella.

Joosua lähetti Sittimistä etukäteen kaksi vakoojaa tiedustelemaan tilannetta. He saapuivat Jerikon kaupunkiin ja menivät Rahabnimisen porton taloon ja laskeutuivat siellä levolle. Tieto kahdesta vieraasta tuli Jerikon kuninkaalle, joka vaati Rahabia luovuttamaan vakoojat. Mutta nainen otti molemmat miehet, piilotti heidät ja sanoi kuninkaalle: *”Miehet kyllä tulivat luokseni, mutta en tiennyt, mistä he olivat. Ajakaa nopeasti heitä takaa, että saavutatte heidät.”*

Yöllä Rahab meni katolle, jossa vakoojat olivat piilossa ja sanoi: *”Herra, Jumalanne, on Jumala ylhäällä taivaassa ja alhaalla maan päällä. Niin vannokaa nyt minulle Herran kautta, että niin kuin olen tehnyt teille laupeuden, tekin teette laupeuden isäni perheelle. Antakaa minulle varma merkki siitä, että jätätte eloon isäni, äitini, veljeni, sisareni ja kaikki heidän omaisensa ja pelastatte meidät kuolemasta.”*

Rahab päästi heidät menemään muurissa olevan ikkunan kautta. Sitten hän sovituksi merkiksi satoi punaisen nauhan ikkunaan.

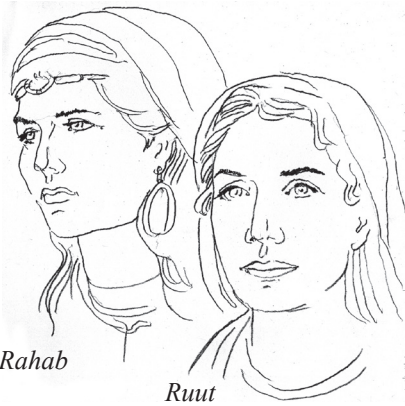
(Joos. 2:1-21)

Jerikon valloituksen aikana Joosua sanoi tiedustelijoilleen: *”Menkää sen porton taloon ja tuokaa nainen ja kaikki hänen omaisensa sieltä ulos, niin kuin olette hänelle vannoneet.” He toivat ulos kaikki hänen sukulaisensa ja jättivät heidät Israelin leirin ulkopuolelle.”* (Joos. 6: 22, 23) Rahabin pelastamat hyväksyttiin yhteisön jäseniksi. Myöhemmin Rahab meni naimisiin Juudan sukukunnan päämiehen Salmonin kanssa ja synnytti hänelle pojan, jonka nimeksi tuli Boos. (Mt. 1:5).

Rahabin toimintaa pidetään esimerkkinä uskon hedelmistä. *”Eikö samoin myös portto Rahabia luettu vanhurskaaksi teoista, kun hän otti lähettiläät luokseen ja päästi heidät toista tietä pois? Sillä niin kuin ruumis ilman henkeä on kuollut, samoin usko ilman tekoja on kuollut”.* (Jaak. 2:25, 26)

Booksen vartuttua mieheksi, päätyi Israelissa kauan vallinnut kuivuus.

Mooabin maahan nälänhätää pakoon menneet perheet palasivat ohranleikkua aikana kotikaupunkiinsa Beetlehemiin. Niiden joukossa olivat Noomi, Elimelekin leski ja mooabilainen Ruut, joka oli Noomin leskeksi jäänyt miniä. Noomin mies ja molemmat pojat kuolivat Mooabin maassa. Ruut halusi seurata anoppiaan, joka palasi kotikaupun-

kiinsa, jossa hänellä oli perintöosa: ”Älä vaadi minua jättämään sinua ja kääntymään takaisin, pois luotasi. Sillä mihin sinä menet, sinne minäkin menen, ja missä sinä yövyt, siellä minäkin yövyn. Sinun kansasi on minun kansani, sinun Jumalasi on minun Jumalani.” (Ruut. 1:16)

”Mooabilainen Ruut sanoi Noomille: ”Anna minun mennä pellolle poimimaan tähtiä jonkun jäljessä, jonka silmien edessä saan armon.” Noomi vastasi hänelle: ”Mene, tyttäreni!” (Ruut. 2:2) ”Niin hänelle kävi niin, että se peltopalsta oli Booaan, joka oli Elimelekin sukua.” (Ruut. 2:3) ”Niin Booas sanoi Ruutille: ”Kuule, tyttäreni! Älä mene muiden pelloille poimimaan äläkä lähde pois täältä, vaan pysy täällä palvelijattarieni mukana.” (Ruut. 2:8) Kun Ruut kertoi anopilleen kenen pelloilla hän oli kerännyt tähkäpäitä, sanoi hän: ”Siunatkoon häntä Herra, joka on osoittanut laupeutta eläviä ja kuolleita kohtaan.” Noomi sanoi vielä: ”Hän on sukulaisemme ja

sukulunastajiamme.” (Ruut 2:20)*)

Ruut kertoi Booakselle, että hän on Noomin sukulunastajia. Ja Booas vastasi ”Totta on, että olen sukulunastajasi, mutta on vielä toinen sukulunastaja, joka on läheisempi kuin minä... Mutta jollei hän halua lunastaa sinua, niin minä lunastan sinut, niin totta kuin Herra elää.” (Ruut. 3: 12,13) ”Sukulunastaja sanoi Booalle: ”Osta sinä se itsellesi.” ... Silloin Booas sanoi vanhimmille ja kaikelle kansalle: ”Te olette tänään todistajina, että ostan Noomilta kaiken Elimelekin ja kaiken Kiljonin ja Mahlonin omaisuuden. Samalla minä olen ostanut myös mooabilaisen Ruutin, Mahlonin (Noomin toinen poika) lesken, vaimokseni, pysyttääkseni vainajan nimen hänen perintöosassaan.” (Ruut. 4:8-10) ”Niin Booas otti Ruutin, ja tämä tuli hänen vaimokseen. Hän yhtyi häneen. Herra antoi hänen tulla raskaaksi, ja hän synnytti pojan”. (Ruut. 4: 13) Pojalle annettiin nimi Oobed. Hänestä tuli Daavidin isän, Iisain, isä.

Matteuksen evankeliumin alussa on luettelo Kristuksen esi-isistä Abrahamista alkaen. Siinä mainitaan sekä Rahab että Ruut: ”Salmonille syntyi Booas Rahabista, Booalle syntyi Oobed Ruutista, Oobedille syntyi Iisai; Iisaille syntyi Daavid, kuningas”. (Matt. 1:5,6)

*) Sukulunastaja = lapsettoman lesken lähin miespuolinen sukulainen.

Kimmo Pälikkö

Apumme uutena vuotena

”Nostan silmäni vuoria kohti: mistä tulee minulle apu? Apu minulle tulee Herralta, joka on tehnyt taivaan ja maan.”

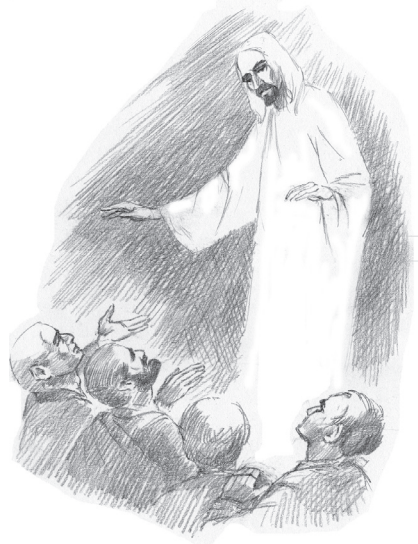
(Ps. 121:1–2)

Tämän psalmin nimenä on Matkalaulu. Vuosiluvun vaihtuminen muistuttaa meitä, että olemme todellakin matkamiehiä. Matka taivaaseen kulkee monien vaarojen ja vaikeuksien keskitse. Tarvitsemme apua ylhäältä päästäksemme perille.

Psalmista vertaa ihmisen hätää laaksossa olemiseen. Se on ”itkulaakso”, jossa olemme: se on ”kuoleman varjojen laakso”; se on ”syvyys”, jossa Herraa huudetaan, ”liejuinen muta, jossa ei pohjaa ole”. Maailman ulkoinen hätä on vain ilmennys siitä varsinaisesta, hirveästä hädästä, jossa se on syntiensä tähden. Tottelemattomuus, viha ja kapina Jumalaa vastaan on perussy kaikki onnettomuuteen.

Avun tarve

Tiedätkö, ystäväni, mitään tästä hädästä, että olet rikkonut Herraa vastaan? Vaikka ulkonaisesti tarvitsisit apua kuinkakin kipeästi, olisit sairaana, köyhänä, velallisena, hyljättyinä, murtuneena, vastuksien

saartamana – se kaikki olisi kuitenkin aivan pientä hätää sen suhteen, että sinulla on paha ja epäuskoinen sydän, joka on luopunut elävästä Jumalasta. Tätä hätää kaikki taivaan enkelitkin murheellisina katsovat. Ei se ole pieni asia, että ihminen halveksii Jumalan pitkämielisyyden ja kärsivällisyyden runsautta eikä tiedä, että Jumalan hyvyys vetää häntä parannukseen.

Sitä kipeämmin apua tarvitset, jos et tunne syntihätäsi. Ja varmaa on, että hätäsi on kerran oleva niin suuri, että koko luomakunnan täytyy sitä kauhistua. Mutta turhaan silloin katsot avunpyynnössä vuoriin päin – eivät ne voi peittää sinua Karitsan vihalta. Älä siis laske tätä asiaa pois mielestäsi, että sinun totisesti juuri nyt tarvitsee päästä sovintoon Jumalan kanssa, tarvitset pelastusta synnistä ja kaikista sen seurauksista.

Kuule myös sinä, joka syntihädässäsi huokait! Eivät työsi ja taistelusi voi sinua auttaa. Oletthan jo hyvät uudenvuoden päätöksesi monta kertaa rikkonut. Joka ilta olet havainnut itsesi kurjemmaksi kuin aamulla, ja joka aamu kurjemmaksi kuin edellisiltana. Eivät ihmisten eikä Jumalan käskyt voi sinua pelastaa. Et apua löydä sydämestäsi; et alhaalta, jossa syvyys huutaa syvyydelle ja jossa suuret vedet tulvivat sieluusi asti. Oi, raskautettu sydän, vapiseva omatunto: Apu on tullut ylhäältä! Apu odottaa vastaanottoa!

Ja sinä kiusausten keskellä kamppaileva Jumalan lapsi! Tunnetko uskosi horjuvan? Onko sielusi sortunut lihan ja maailman vietteilyksiin? Onko tuntosi haavoitettu? Näyttääkö mahdottomalta pysyä uskossa yli tämän vuoden? Pelottaako noin heikkona käydä taisteluun helvetin voimia vastaan? Älä pelkää! Matkalaulussasi luvataan: ”Hän ei salli jalkasi horjua, sinun varjelijasi ei torku.” Sinulla on apu sangen koeteltu.

Tänä alkaneena vuonna huokaa moni raskaan ristin alla. Pitkäksi tulee monelle sairaus; kärsivällisyys ja toivo tahtoo loppua; he kyselevät: eikö Herra jo paranna tai korjaa kunniaansa? Kenellä on kannettavana puutteen taakka; kenellä kuormana perheasiat. Moni tuntee uupuvansa työtaakan ja velvollisuuksien alla. Monella on sydämellään suuri suru ja tulevaisuus näyttää pimeältä. Tuleeko apua ristinkantajille? Meillä on apu: ”Nostan silmäni vuoria kohti:

mistä tulee minulle apu? Apu minulle tulee Herralta, joka on tehnyt taivaan ja maan.” ”Katso, hän, joka Israelia varjelee, ei torku eikä nuku.” (Ps. 121:4).

Apumme tulee Herralta. Syntihätäämme hänellä oli ihmeellinen apu, runsas pelastus. Oman Poikansa hän antoi meille pelastajaksi. Syntikuormiamme kantaen, Jumalan hylkäämänä, on Jeesus suurella huudolla ja kyynelillä heittänyt henkensä, niin ettei yhdenkään ihmisen tarvitse milloinkaan sanoa: ”Herra hylkäsi minut, Herra unhoitti minut.” Sillä yhdellä uhrilla hän on saanut aikaan iankaikkisen lunastuksen. Sinä syntejäsi sureva raskautettu sielu, nosta nyt silmäsi vuoria kohti! ”Katso Golgatan vuorelle, jossa syntisi otettiin pois yhtenä päivänä ikiajoiksi! Katso armon evankeliumin vihreille vuorille, jossa ovat suloisina niiden jalat, jotka hyvän sanoman tuovat, autuuden ilmoittavat! Katso seurakunnan vuorelle, joka on muita vuoria korkeampi, jonka päällä lepää Herran käsi, jossa puhtaat armonvälineet ovat! Sillä vuorella on Herra Sebaot valmistanut suuret pidot voimaviinistä ja ydinrasvasta. Sieltä on tullut ja yhä tulee sinulle apu ja runsas lunastus. Usko siis, niin kurjana kuin olet, ilman työtäsi ja mahdollisuuttasi, että Jeesus on ottanut kaikki syntisi pois, maksanut kaikki syntiesi velat.

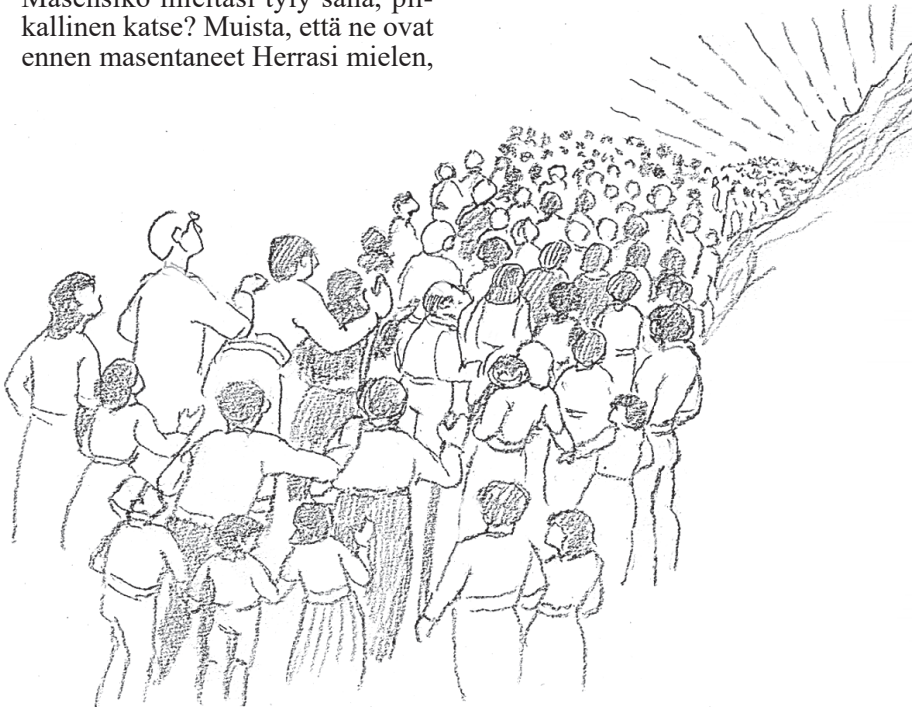
Siinä on tullut sinulle apu. Se päästää sinut pahasta omastatunnosta ja lain tuomion alta. Siinä on pelastus helvetin vallasta ja iäisen kuoleman kivuista. Käännä siis katseesi pois kaikesta omastasi.

*”Katso Jeesuksehen,
Kuinka syntisien
Eestä ristillä rukoili hän!
Niihin rukouksiin
Sunkin sulki, oi niin
Sunkin sortajans eest’anoi hän.”*

”Apu minulle tulee Herralta, joka on tehnyt taivaan ja maan” (Ps. 121:2). Katso siis hänen puoleensa, sinä kiusattu uskovainen! Ei hän salli sinua kiusattavan yli voimesi. Hän päästää kaikesta pahasta. Hän on ollut kaikessa kiusattu niin kuin mekin, ja voi nyt niitä auttaa, joita kiusataan. Oletko matkasta väsynyt? Muista häntä, joka matkasta uupuneena otti syntisiä tykönsä; hän antaa väsyneille väkeä ja voimattomille kyllin voimaa. Masensiko mieltäsi tyly sana, pilkallinen katse? Muista, että ne ovat ennen masentaneet Herrasi mielen,

surettaneet hänen sydäntään. Sattuiko sinuun tuskan nuoli? Se on ennemmin haavoittanut Jeesustasi. Onko tiesi okainen ja vaivalloinen? Jeesus on sitä ennen kulkenut. Kaikessa, niin kaikessa, on hän ollut kiusattu niin kuin mekin. Kaikki on hän voittanut. Nyt me kiusatut saamme mitä jaloimman voiton hänen kauttaan, joka on meitä rakastanut.

”Apu minulle tulee Herralta, joka on tehnyt taivaan ja maan.” (Ps. 121:2) Sano näin sinä, joka ristiä kannat. Sillä häneltä ovat kaikki ristinkantajat saaneet runsaan avun. Hänessä oli apu Joosefilla, kun hänet orjaksi myytiin ja kun hän

syttömänä kärsi vieraalla maalla. Hänessä oli apu Daavidilla, kun sydämensä oli surusta pakahtua poikansa kuoleman tähden. Hänessä oli apu Paavalilla kärsiessään vaivoja, vainoa ja marttyyrikuoleman Herransa tähden. Hänessä on ollut apu kaikilla niillä veritodistajilla, jotka nykyisissä vainoissa ovat saaneet siirtyä marttyyrien valiojoukkoon.

”Apu minulle tulee Herralta”, sanokaamme näin itse kukin kuliessamme alkaneen vuoden tuntemattomia vaiheita kohti. Meille on tie tosin tuntematon; emme ennen ole sitä kulkeneet. Mutta Herralle se on kaikki tuttua. Hän tietää sen jokaisen vaaran, tuntee sen jokaisen mutkan. Ja Hän itse on matkakumppanimme, niin kuin Hän on luvannut: ”Katso, minä olen teidän kanssanne joka päivä maailman loppuun asti.” (Matt. 28:20) Saamme siis antaa heikon kätemme hänen varmaan käteensä ja sanoa:

*”Mun ota käten, Herran’, ja taluta,
Siks että pääsen kerran mä kotia.
En jaksä käydä yksin, vaan lankean;
Vie kanssas käsityksin, oi Auttajan.”*

Ei siis tarvitse peljäten kysyä: Mitähän tämä vuosi tuo tullessaan? Tiedämme varmasti, että kaikki asiat myötävaikuttavat niiden parhaaksi, jotka Jumalaa rakastavat. Jumala on pannut kaiken palvelemaan köyhiä kristittyjään. Jos sielunvihollinen ahdistaa meitä, se ajaa vain lähemmäs Häntä, joka ilmestyi tekemään tyhjiksi perkeleen työt. Jos osaksemme tulee tautivuode, on Herra senkin kautta jakava meille salattua taivaan

manaa. Jos joudumme kokemaan pettymyksiä ja tappioita, kääntyvät nekin meille iankaikkiseksi rikkaudeksi. Vuoteenomana sairastava Stevenson kirjoitti meille iloiset, rohkaisevat runot ja kertomukset. Kuuro Beethoven, joka ei itse voinut mitään kuulla, sävelsi meille valtavat, ihanat sävellykset. Sokea Milton runoili meille polvesta polveen rakkaana säilyvän suurunon ”Kadotettu paratiisi”. Paavali, jota saatanan enkeli rusikoi, jolla oli pistin lihassa, kirjoitti meille runsaan osan Uutta Testamenttia, iankaikkisen elämän sanaa. Kaiken, tulkoon mitä tuleekin, täytyy palvella ja edesauttaa Jumalan lasta. Älkäämme siis, jos Jeesukseen uskomme, olko arkoja ja murhemielin. Sillä kaiken, hyvän ja pahan, elämän ja kuoleman, täytyy palvella meitä. Tosin emme nyt voi ymmärtää, kuinka kaikki olisi hyväksemme. Mutta aika tulee, jolloin emme enää kysy mitään. Silloin näemme, ettei kuormassamme ollut yhtään liikaa painoa, ei tiellämme yhtään tarpeetonta piikkiä, ei maljassamme yhtään liikaa kyyneltä.

Meillä on todella apu – apu Herralta.

*Nyt uunna vuonna meitä
Sä, Herra, uudista.
Suo käydä käskyis teitä
ja muistaa loppua.
Mielemme vieroita
niin näistä maallisista,
ettemme taivaallista
milloinkaan unhoita.*

*Gustaf A. Aho
– Tiedän Lunastajani elävän*

Vesa Savolaisen haastattelu

Kerro itsestäsi

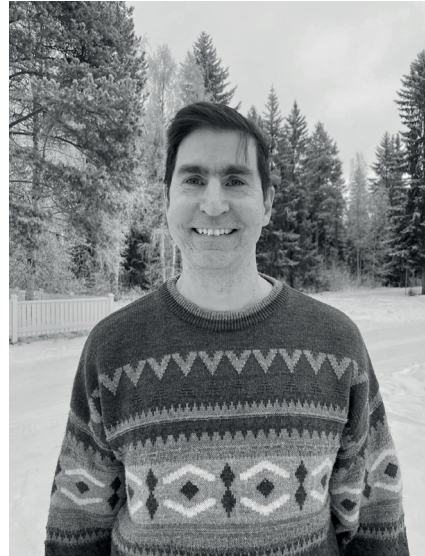
Olen 54-vuotias perheenisä. Minulla on viisi lasta ja neljä lastenlasta. Työskentelen Pohjois-Pohjanmaan hyvinvointialueella Oulussa Osajyksikössä lähihoitajana.

Mistä olet kotoisin?

Olen syntynyt Oulussa, mutta nykyisin asun Kempeleessä. Aiemmin olen asunut myös Pudasjärvellä, Muhoksella, Raahessa ja Tampereella.

Miten STLK on tullut sinulle tutuksi?

Tutustuin STLK:hon C.F.W. Walterin kirjan kautta, joka ohjasi minut STLK:n nettisivuille. Niiltä löysin tiedon Tyrnävän jumalanpalveluksista. Niitä ei ollut kovin usein, ja niiden ajankohdasta joutuin en päässyt aina niihin osallistumaan. Luterilainen-lehden tilaajana olen ollut vuodesta 2016, ja viime kesästä lähtien olen osallistunut aktiivisesti STLK:n toimintaan.

Kuva: Anni Savolainen

Kuinka päädyit STLK:n pastori-koulutukseen?

Tohtori Markku Särelä luki viimeisimmän kirjani *Turva- ja lepopaikka Kristuksessa* ja otti minuun yhteyttä kirjeitse. Keskustelimme tämän jälkeen usein puhelimitse. Hän kommentoi hartauksiani, kyseli opistani ja kutsui minut pastorikoulutukseen. Hän oli hyvin kannustava ja lempeä. Pohdin kutsua huolellisesti, tutkin Raamatua, luin STLK:n kirjallisuutta ja rukoilin. Lopulta vastasin kutsuun myöntävästi. Myös pastori Marko Kailasmaan merkitys oli suuri.

Olet hartauskirjailija. Miten hartautesi syntyvät?

Kaiken Raamatun sanan mukaisen julistuksen saa aikaan yksin Jumalan armo. Paavali kirjoittaa: *”Jumalan armosta olen se, mikä olen, eikä hänen armonsakaan minua kohtaan ole ollut turha, vaan enemmän kuin he kaikki olen työtä tehnyt, en kuitenkaan minä, vaan Jumalan armo, joka on kanssani.”* (1. Kor. 15:10). Minulla ei ole tarkkaa kaavaa hartaustekstien kirjoittamiseen – otan vain kynän käteeni ja alan kirjoittaa.

Mitä harrastat?

Luen paljon, erityisesti Raamattua ja hengellistä kirjallisuutta. Käyn uimassa kaksi tai kolme kertaa viikossa ja toisinaan kävelylenkeillä.

Mitkä Raamatun jakeet ovat sinulle rakkaita?

Nuorena miehenä ihastuin Heprealaiskirjeeseen. Siinä Kristuksen lunastustyön merkitys on esitetty helposti ymmärrettävällä tavalla. Esimerkiksi jae: *”Meillä siis, veljet, on luja luottamus, että meillä Jeesuksen veren kautta on pääsy kaikkeinpyhimpään.”* (Hepr. 10:19) Toinen rakas jae on Hepr.

10:14. Nämä jakeet ovat yhä minulle tärkeitä.

Tampereella asuessani olin hyvin ujo. Minua ujostutti jopa nousta linja-autoon. Kun Apostolien tekojen 17:25 kirkastui minulle, pelkoni väistyi. Jakeessa sanotaan: *”Eikä häntä voida ihmisten käsillä palvella, ikään kuin hän tarvitsisi jotakin, hän, joka itse antaa kaikille elämän, hengen ja kaiken.”* Sen jälkeen astuin paikallisbussiin samalla rohkeudella kuin apostolit astuivat valtaapitävien eteen.

Täytyy kuitenkin myöntää, että olen pelännyt myös tämän jälkeen. Elämän ahdingoissa haen yhä rohkeutta tästä ja monista muista vastaavista Raamatun jakeista. Kaikki elämässä tulee hyvältä ja rakastavalta Jumalalta – myös vaikeudet ovat osa Hänen johdatustaan.

Haluatko sanoa jotakin seurakuntiemme jäsenille?

Pysykää Jumalan armossa ja Raamatun opetuksissa. Älkää nostako mitään Raamatun yläpuolelle tai sen rinnalle, ja *”heittäkää kaikki murheenne hänen päälleen, sillä hän pitää teistä huolen.”* (1. Piet. 5:7)

Jumalan kansan sapatinlepo

”Niin on sapatinlepo Jumalan kansalle vielä jäljellä. Sillä se, joka on päässyt hänen lepoonsa, on saanut levon teoistaan, hänkin, niin kuin Jumala omista teoistaan. Ahkeroikaamme siis päästä siihen lepoon, ettei kukaan lankeaisi seuraamaan samaa tottelemattomuuden esimerkkiä. Sillä Jumalan sana on elävä ja voimallinen ja terävämpi kuin mikään kaksiteräinen miekka ja tunkee lävitse, kunnes se erottaa sielun ja hengen, nivelet sekä ytimet, ja on sydämen ajatusten ja aikeitten tuomitsija. Mikään luotu ei ole hänelle näkymätön, vaan kaikki on alastonta ja paljastettua hänen silmiensä edessä, jolle meidän on tehtävä tili. Kun meillä siis on suuri ylipappi, läpi taivaitten kulkenut, Jeesus, Jumalan Poika, pitäkäämme kiinni tunnustuksesta. Sillä meillä ei ole sellainen ylipappi, joka ei voi sääliä heikkouksiämme, vaan joka on ollut kaikessa kiusattu samalla lailla kuin mekin, kuitenkin ilman syntiä. Tulkaamme sen tähden rohkeasti armon valtaistuimen eteen, että saisimme laupeuden ja löytäisimme armon avuksemme oikeaan aikaan.”

(Hepr. 4:9–16)

Rakkaat ystävät Vapahtajassamme Jeesuksessa!

Tutussa lastenvirressä laulamme: *”Mä taimi olen sun tarhassas ja varten taivasta luotu.”* Nuo sanat

’Ja varten taivasta luotu’ tulivat mieleeni, kun tutkin tämän päivän tekstiä. Tekstimme tarkoituksena on näet muistuttaa meille, että Jumala tahtoo meidät taivaaseen ja myös neuvoa meille, miten voimme säilyä sinne johtavalla tiellä. Olen iloinen, että saan juuri näistä asioista puhua teille tänään, sillä sananpalvelijan päätehtävähän on toimia välikappaleena, kun Jumala kokoaa omansa luoksensa taivaaseen. Oloni täällä keskuudessanne on ollut Jumalan tarkoituksen mukaista ainoastaan sikäli, kuin se on saanut palvella tätä asiaa.

Pysykäämme Jumalan Sanassa

Tekstimme kirjoittaja vakuuttaa meille, että Jumalan kansaa varmasti odottaa iankaikkinen lepo. Hän sanoo: *”Niin on myös Jumalan kansalle sapatinlepo varmasti tuleva. Sillä joka on päässyt hänen lepoonsa, on saanut levon teoistansa, hänkin niin kuin Jumala omista teoistansa.”* Autuas se, joka kuuluu Jumalan kansaan. Häntä odottaa samanlainen lepo kuin se, jota Jumala nautti seitsemäntenä päivänä.

Tämä Jumalan lepo ei ollut toimettomuuden lepoa, sillä Jeesus sanoo: *”Minun Isäni on tehnyt työtä alusta tähän asti, ja minä myös teen työtä.”* (Joh. 5:17) Ainoastaan luomistyö päättyi – ei muu työ. Jumalan lepo tarkoitti sitä autuasta iloa ja jumalallista mielihyvää, jolla hän katseli valmista luomistyötään. (1 Moos. 1:2, 25) Kaikki oli sangen hyvää. Sapatinlepo, jota

tekstimme kirjoittaja tarkoittaa, on taivaan iankaikkinen autuus. Elämä siellä ei tule olemaan toime-
tonta elämää, sillä Ilmestyskirjassa sanotaan autuaista, että he *”ovat Jumalan valtaistuimen edessä ja palvelevat häntä yötä päivää hänen tempelissään”*. (Ilm. 7:15) Se tulee kuitenkin olemaan täydellistä lepoa kaikesta synnin aiheuttamasta vaivasta. Raamattu sanoo: *”Autuaat ovat ne kuolleet, jotka kuolevat Herrassa tästedes. Totisesti – sanoo Henki – he saavat levätä vaivannööstään, sillä heidän tekonsa seuraavat heitä.”* (Ilm. 14:13) Matkanteko täällä erämaassa on raskasta, matkamiehet usein väsyneitä, sillä synty painaa ja kiusaa, sielunvihollinen hyökkää ja monenlaiset elämän vaikeudet kohtaavat. Mutta matkan päässä Jumalan kansaa odottaa täydellinen lepo, minkäänlaista räsitusta ei ole enää olemassa.

Tämä sapatinlepo odottaa Jumalan kansaan kuuluvia. Ainoa edellytys sen saavuttamiselle on Jumalan kansaan kuuluminen. Jotkut toivovat pääsevänsä tähän lepoon omien tekojensa nojalla. Mutta, kuten kuulimme, Jumala itse sanoo, että autuaitten teot seuraavat heitä. Ne eivät kulje heidän edellensä valmistamassa heille tiellä. Ne seuraavat heitä todistuksena heidän uskostaan Jeesukseen, joka on ainoa tie taivaaseen. Jeesukseen uskoville Pietari sanoo: *”Te olette valittu suku, kuninkaallinen papisto, pyhä kansa ja omaisuus kansa, julistaaksenne sen suuria tekoja, joka*

on pimeydestä kutsunut teidät ihmeelliseen valkeuteensa.” (1 Piet. 2:9)

Nykyään monet moittivat niitä, jotka opetuksessaan ja julistuksessaan korostavat iäisyysasioita. Heidän mielestään on tärkeintä opettaa ihmisille, miten elämä täällä maan päällä voi tulla paremmaksi. Vähemmän tärkeätä, jos lainkaan tärkeätä, on heidän mielestään puhua synnistä ja sen seurauksista, pelastuksesta, uskosta ja taivaasta. Kaikki ovat Jumalan kansaa, he sanovat, matkalla samaan paikkaan. – Näin järki päättää, mutta Jumala opettaa tämän tekstimme kautta, kuten monessa muussakin Raamatun kohdassa, että on olemassa iankaikkinen lepo niille, jotka uskossa turvaavat Jeesukseen, mutta ”joka ei usko, tuomitaan kadotukseen”.

Onnellinen se ihminen, joka saa jatkuvasti kuulla, että hänet on luotu taivasta varten, jolle neuvotaan tie iankaikkiseen sapatinlepoon ja jota ohjataan tätä tietä kulkemaan. Kun hän uskossa ottaa vastaan tämän Jumalan oman sanoman, hän kuuluu Jumalan kansaan ja on todella sillä tiellä, joka johtaa iankaikkiseen sapatinlepoon. Tämän tien matkustajana hän rakkaudesta Vapahtajaansa tahtoo rakastaa ja palvella lähimmäisiään. Näin – kun Jumalan järjestystä noudatetaan – ihmisille varustetaan matkaeväitä tätä maallista matkaa varten, mutta mikä tärkeintä, heitä valmistetaan iäisyttä varten.

Oletko, ystävä, pysähtynyt ajattelemaan, miten paljon sinulla on syytä kiittää Jumalaa, kun saat

kuulla juuri sellaista julistusta ja opetusta, jossa Raamatun päätarkoitus, syntisen pelastus, on keskeinen asia? Sillä mitä se hyödyttäisi, jos voittaisit koko maailman omaksesi, mutta saisit vahingon sielullesi.

Suomen Tunnustuksellinen Luterilainen Kirkko, olkoon julistuksesi ja opetuksesi aina tätä Raamatun mukaista julistusta ja opetusta. Palvelkoon jokainen saarna, opetustunti, kirjoitus ja kaikki seurakunnan toiminta Raamatun päätarkoitusta, että taivasta varten luotu syntinen voi tulla viisaaksi, niin että hän pelastuu uskon kautta Jeesukseen. Tällaista taitoa rukoile kirkollesi ja sananpalvelijallesi.

Ahkerokaamme päästä Jumalan kansan sapatinlepoon

Israelin lapset matkalla Egyptistä luvattuun maahan saivat kuulla tätä oikeaa Sanan julistusta. Heille teroitettiin, että luvattu maa, johon he olivat matkalla, oli vain kuva siitä taivaallisesta kotimaasta, johon syntinen pääsee uskon kautta tulevaan Messiaaseen. Mutta tekstimme edellisissä jakeissa sanotaan: *”Mutta heidän kuulemansa sana ei hyödyttänyt heitä, koska se ei uskossa yhdistynyt niihin, jotka sen kuulivat”*. He eivät saavuttaneet luvattua maata – ei maallista eikä taivaallista – epäuskonsa tähden. Tekstimme kirjoittaja käyttää heidän esimerkkiään varoituksena meille. Hän sanoo: *”Ahkerokaam-*

me siis päästä siihen lepoon, ettei kukaan lankeaisi seuraamaan samaa tottelemattomuuden esimerkkiä.” Näillä sanoilla hän tahtoo sanoa: Syy siihen, että syntinen ei saavuta luvattua maata on hänessä itsessään. Se ei ole Jumalasta. Se Sana, jonka Jumala antoi israelilaisille, oli tehokas, se on tehokas vielä tänäkin päivänä.

Tämä Sana kuvataan meille tekstissämme. Sanotaan, että se on elävä ja voimallinen. Se on elävä ja voimallinen sen tähden, että se on elävän Jumalan Sana, jonka kautta Pyhä Henki toimii. Se on kuin kaksiteräinen miekka. Toisin sanoen sillä on läpitukeva voima. Niin kuin terävä veitsi voi avata luuston hienoimmatkin liitokset ja paljastaa itse ytimen, niin Jumalan Sana voi ihmisen sydämessä vaikuttaa. Luonnostaan sydän on kova kuin kivi. Mutta Sana pystyy sen pehmittämään. Laki paljastaa ja tuomitsee sydämen pahat ajatukset ja himot ja osoittaa, että synnin palkka on iankaikkinen kuolema. Se synnyttää sydämessä hädän synnin tähden. Evankeliumi vakuuttaa hätääntyneelle sydämelle, että Jumala on Jeesuksen tähden antanut kaikki synnit anteeksi ja saa aikaan sydämessä rauhan. Syntinen pääsee vapaaksi synnin kahleista ja sielunvihollisen orjuudesta, hänestä tulee Jumalan lapsi ja taivaan perillinen.

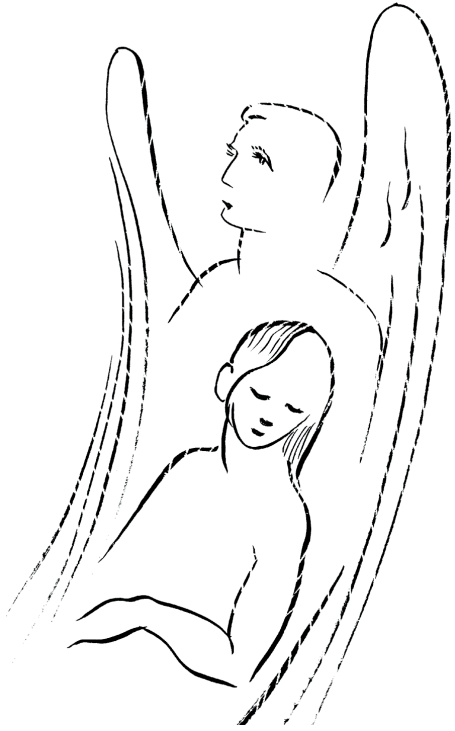
Tekstimme kirjoittaja kuvaa Sanan voiman tässä yhteydessä korostaakseen, miten vakava asia on, kun suhtaudutaan välinpitämättömästi ja epäuskoisesti Sanaan.

Sana ei ole jokin kuollut esine, jota saa käyttää leikkikaluna tai tutkimuskohteena tutkimisen vuoksi. Sitä ei tule käyttää pahan ja epäuskoisen sydämen verhoksi tai omien mielipiteiden tueksi. Näin käytettynä sydän paatuu. Tapahtuu, niin kuin tapahtui israelilaisille ”jotka kiusasivat ja koettelivat Herraa, vaikka olivat nähneet hänen tekojansa neljäkymmentä vuotta”.

”Ahkeroikaamme siis päästä siihen lepoon” tarkoittaa: ”Tänä päivänä, jos te kuulette hänen äänensä, älkää paaduttako sydämiänne”, vaan olkoon meillä aina arka omatunto Jumalan Sanan edessä. Olkoon sen jokainen sana meille todella Jumalan sana, kallis ja tärkeä, jonka puolesta olemme valmiit taistelemaan. Muistakaamme aina, että tämä sana on sen Herran sana, jolle ei mikään luotu ole näkymätön, vaan jonka silmissä kaikki on alastonta ja paljastettua ja jolle meidän on kerran tehtävä tili.

Kuten sanottu, nämä sanat esitetään tekstissämme varoitukseksi meille. Tällaista varoitusta me kaikki tarvitsemme. Mutta samalla sanat ovat lohdutuksen sanoja. Sillä mikä voisi olla meille itsessään avuttomille, kelvottomille syntisille lohduttavampaa kuin se tieto, että Jumalan Sana on elävä ja voimallinen. Se voi särkeä ja pehmittää kylmät ja kovat sydämet, se voi pelastaa meidät ja varjella meidät taivaan tiellä. Jeesus sanoo: ”Jos te pysytte minun sanassani, te olette totisesti minun opetuslapsiani, ja tulette tuntemaan totuuden,

ja totuus on tekevä teidät vapaiksi.” (Joh. 8:31–32) Paavali sanoo evankeliumista, että se on ”Jumalan voima itse kullekin uskovalle pelastukseksi” ja Pietari kirjoittaa: ”Olette uudestisyntyneet, ette katoavasta, vaan katoamattomasta siemenestä, Jumalan elävän ja iäti pysyvän sanan kautta.” (1 Piet. 1:23)

Pitäkäämme kiinni tunnustuksesta

Jättäessänsä Efeson seurakunnan, Paavali sanoi jäähyväispuheensa: ”Nyt minä uskon teidät, veljet, Jumalan ja hänen armonsa sanan haltuun, hänen, joka on

voimallinen rakentamaan teitä ja antamaan teille perintöosan kaikkien pyhitettyjen joukossa.” (Apt. 20:32) Näihin sanoihin minäkin voin yhtyä lohdullisin mielin. Jumalan armosta teillä on Jumalan elävä ja voimallinen Sana puhtaana keskuudessanne. Te saatte kuulla sen oikeaa julistusta ja opetusta. Onhan teillä sananjulistajia, jotka ovat osoittautuneet uskollisiksi tässä tehtävässä. Tämän Sanan kautta Jumala voi teitä vahvistaa, kasvattaa, lujittaa ja lohduttaa, niin että pääsette keran iankaikkiseen sapatinlepoon.

Näillä heprealaisilla, joille tekstimme sanat osoitettiin, oli Jumalan elävä ja voimallinen sana. Tämä ei tarkoita kuitenkaan sitä, että heillä oli vain kirjoitukset kotonansa jossakin hyllyllä, vaan että he tunsivat ja uskoivat Sanan opetukset, tunnustivat uskoaan, opettivat Sanaa muille ja noudattivat sitä kaikessa. Mutta kun Sanaa tunnustetaan ja noudatetaan, silloin seuraa taistelu. Sielunvihollinen hyökkää, maailma pilkkaa ja painostaa. Näin on aina ollut, näin tulee aina olemaan. Tällainen taistelu ei ole helppo. Heprealaisten keskuudessa oli todennäköisesti vainon ja painostuksen tähden horjuvia. Ehkä jotkut olivat luopuneet uskostaan ja palanneet juutalaisuuteen. Sen tähden tekstimme kirjoittaja sanoo: *”Kun meillä siis on suuri ylipappi, läpi taivaitten kulkenut, Jeesus, Jumalan Poika, pitäkäämme kiinni tunnustukses-*

ta.” (Hepr. 4:14) Toisin sanoen: Jeesus on paljon suurempi ylimmäinen pappi kuin vanhanliiton ylimmäiset papit. He vain kuvasivat tätä meidän pappiamme. On suuri erehdys luulla, että entinen uskonne on parempi kuin usko Jeesukseen, jonka Pyhä Henki on teille antanut. Älkää masentuko ja menettäkö toivoanne. Pitäkää kiinni tunnustuksestanne. Ette joudu häpeään.

Muista sinäkin, ystävä, tunnustaksesi suurta Ylimmäistä Pappia, Jeesusta. Hän on todella suuri. Hän meni ”ei kauristen ja vasikkain veren kautta, vaan oman verensä kautta kerta kaikkiaan kaikkein pyhimpään ja sai aikaan iankaikkisen lunastuksen”. Tällainen on tunnustuksesi pappi. Pappi, joka uhrasi itsensä edestäsi ristin alttarilla ja täytti lain puolestasi, niin että Jumala saattoi antaa anteeksi sinun syntisi, koko maailman synnit. Tämä pappisi puolustaa sinua yhä Isän tykönä. Johannes sanoo: *”meillä on puolustaja Isän luona, Jeesus Kristus, joka on vanhurskas.*” (1 Joh. 2:1) Koska sinulla on tällainen pappi, pidä kiinni tunnustuksesta.

Muista myös, että tämä pappisi on sellainen, joka ymmärtää meitä. Tekstimme sanoo: *”Sillä meillä ei ole sellainen ylimmäinen pappi, joka ei voi sääliä heikkouksiämme, vaan joka on ollut kaikessa kiusattu samalla lailla kuin mekin, kuitenkin ilman syntiä.*” Ylimmäinen pappimme tuntee meidät ei ainoastaan sen

perusteella, että hän on kaikkitie-
tävä Jumalan Poika, vaan myös
senkin perusteella, että Hän on
tosi ihminen. Hän tuli veljek-
semme ja oli joka suhteessa niin
kuin me, paitsi ettei hänellä ol-
lut syntiä. Oman kokemuksensa
perusteella hän siis tietää, mitä
on olla ihminen. Ihmisen heikkou-
det, tarpeet, tuskat, murheet
ja kiusaukset ovat hänelle tuttuja.
Hän on kipujen mies ja sairauden
tuttava. Sen tähden hän ymmärtää
pulumme ja vaikeutemme pal-
jon paremmin kuin me itse. Hän
osaa sääliä heikkouksiamme.

Kun me tunnustamme usko-
amme, sielunvihollinen usein
yrittääkin lannistaa meidät juuri
siten, että osoittaa meille heikko-
uksiamme. Kun aiomme todistaa,
hän kysyy: Sinäkö nyt osaat muka
toisia neuvoa? Kun taistelemme
Sanan mukaisen tunnustuksen
puolesta ja tuomitsemme harhat,
hän sanoo: Eiköhän sinussa itses-
säsi ole niin paljon korjaamisen
varaa, että on parempi olla vaiti.
Kun me epäonnistumme vael-
luksessamme, hän sanoo: Nyt
on kaikki mennyttä, älä vain nyt
luule, että vieläkin saat armoon
turvata. Hän tekee kaikkensa
vakuuttaaksensa meille, että tun-
nustuksemme Apostoli ja Ylim-
mäinen Pappi, Jeesus, on ankara
ja kova, niin suuri ja ylhäinen,
ettei hän lainkaan ymmärrä heik-
kouksiamme. Tekstissämme Ju-
mala kuitenkin vakuuttaa meille,
että suuri Ylimmäinen Pappimme
ei ole tällainen. Hän säälii meitä.

Elämällään ja kuolemallaan Hän
on ansainnut meille anteeksian-
tamuksen kaikista synneistämme.
Kun me katuvaissina uskossa
Häneen turvaamme, ei hän lue
meille syntejämme, vaan Hän
sanoo: Muista, jos olet syntinen,
niin minä olen sinun vanhurs-
kautesi. Jos olet heikko, minä
olen väkevä. Jos olet alaston ja
saastainen, minun pyhyyteni ja
vanhurskauteni peittää sinut. Jos
olet murheellinen ja peljästynt,
minä lohdotan ja vahvistan sinua.
Itsessäsi olet todella kelvoton ja
puutteellinen, minussa olet Juma-
lalle otollinen. Tule uskalluksella
Jumalasi eteen. Minun tähteni
hän on nyt armollinen ja laupias
Isäsi, jolta saat kaikki tarpeesi.

Ystävät! Teillä on elävä ja
voimallinen Jumalan Sana. Teil-
lä on Ylimmäinen Pappi, joka
osaa sääliä heikkouksianne. Teitä
odottaa iankaikkinen sapatinlepo
taivaassa. Pitäkää kiinni tunnus-
tuksesta. Huolimatta siitä, että
näinä viimeisinä aikoina niin
monet ovat hyljänneet Jumalan
Sanan, olkoon tämä Sana aina
teidän kallein aarteenne, saakoon
se uskossa sulautua teihin, niin
että säilytte sillä tiellä, joka ker-
ran johdattaa teidät iankaikkiseen
sapatinlepoon. Saakoot monet
teidän tunnustuksenne kautta
tulla johdatetuiksi samalle tielle,
niin että hekin voivat levätä vai-
voistansa iankaikkisesti Jumalan
luona.

*Rupert Efraimson
– Sovituksen sana*

Daavid ja syvyydestä huutaminen

”Matkalaulu. Syvyydestä huudan sinua, Herra. Herra, kuule ääneni. Tarkatkoot korvasi rukousteni ääntä. Jos sinä, Herra, pidät mielessäsi synnit, Herra, kuka silloin kestää? Mutta sinun luonasi on anteeksiantamus, että sinua pelättäisiin. Odotan Herraa, sieluni odottaa, ja panen toivoni hänen sanaansa. Sieluni odottaa Herraa hartaammin kuin vartijat aamua, kuin vartijat aamua. Pane toivosi Herraan, Israel. Sillä Herran luona on armo, runsas lunastus hänen luonaan, ja hän lunastaa Israelin kaikista sen synneistä.” (Ps. 130)

Daavid koki hirvittävällä tavalla omassa elämässään perisyntien seuraukset. Hän lankesi sekä aviorikokseen että murhaan. Kuitenkin hän sai kohdata Jumalan käsittämättömän suuren armon. Kolmiyhteinen Jumala ei tahtonut Daavidin joutuvan kadotukseen, vaan lähetti profeetta Naatanin hänen luokseen. Naatan julisti Daavidille lain, joka herätti hänessä syvän katumuksen, ja sen jälkeen hän julisti Daavidille synninpäästön.

Augsburgin tunnustuksen mukaan katumus on *”synnintunnosta johtuva pelästyminen, joka ahdistaa omaatuntoa”*. Apologian opetuksessa Naatanin ja Daavidin keskustelusta sanotaan: *”Naatan nuhtelee Daavidia, ja Daavid kauhistuneena vastaa: ’Minä olen tehnyt syntiä Herraa vastaan.’ Tämä on katumus. Sen jälkeen hän kuulee synninpäästön: ’Herra on antanut sinun syntisi anteeksi; sinä et kuole.’ Tämä sana nostaa Daavidin*

ylös, kantaa häntä uskossa, vanhurskauttaa hänet ja antaa hänelle elämän.”

Syvyydestä huutaminen ja Herran armo

Daavid, palattuaan tuhlaajapoikataipaleeltaan, joutui edelleen kohtaamaan oman lihansa turmeluksen. Hän rukoili Jumalaa päivittäin perisyntien syvyydestä: *”Syvyydestä huudan sinua, Herra.”* Lihamme ei pyhyty, eikä muutu. Vaikka et ehkä ole langennut Daavidin tekojen kaltaisiin synteihin, muista, että perisynti on turmellut myös sinut. Kun kiusaaja houkuttelee sinua luottamaan itseesi, pidä mielessäsi Paavalin sanat: *”Sillä minä tiedän, ettei minussa, se on minun lihassani, asu mitään hyvää.”* (Room. 7:18)

Lähesty Jumalaa kuin lapsi isäänsä, luottavaisesti: *”Abba! Isä!”* (Gal.

4:6). Älä luota ihmisten opetukseen vapaasta tahdosta tai omista kyvyistäsi, vaan usko yksin Jumalan sanaan. Augustinus varoitti kohtelemasta kenenkään muun kirjoituksia samalla tavalla kuin Raamattua. Kirjansa De Trinitate esipuheessa hän sanoo: *”Älä noudata minun kirjaani niin kuin pyhäää Raamattua.”*

Schmalkaldenin opinkohdissa Luther opettaa, että Jumala toimii ihmisten kanssa yksinomaan sanan ja sakramenttien kautta. Kaikki, mitä ylistetään ilman näitä, on lähtöisin valheen isästä. Herran sana kehottaa meitä: *”Ei pidä järkeillä yli sen, mikä on kirjoitettu.”* (1. Kor. 4:6)

Kristus ja pelastuksen varmuus

Jos Jumala pitäisi muistissaan edes yhden ainoan syntimme, emme kesittäisi viimeisellä tuomiolla. Raamattu sanoo: *”Kirottu on jokainen, joka ei pysy kaikessa, mikä on kirjoitettu lain kirjassa.”* (Gal. 3:10) Mutta armo on tullut osaksemme: Kristus on täyttänyt lain puolestamme ja kärsinyt rangaistuksemme sijastamme. Hänen lunastustyönsä kautta kaikki on valmiina.

Armo saavutti meidät jo pienokaisina. Kasteessa meidät liitettiin häneen, ja hänessä on anteeksiantamus, armo ja lunastus. Usko synnyttää jumalanpelon, ei rangaistuksen pelkoa, vaan lapsenomaista kunnioitusta ja arvostusta Isää kohtaan: *”Sinun luonasi on anteeksiantamus, että sinua pelättäisiin.”* Jumalanpelko ohjaa meitä täyttämään kymmentä käskyä armon alla ilman pelkoa hylkäämisestä. Kristinoppimme opettaa: *”Jumalaa pelkävä ihminen ei kauhistu,*

eikä pakene Jumalaa, vaan pelkää ja varoo synnin tekemistä, koska hän rakastaa ja kunnioittaa Jumalaa.”

Daavidin esimerkki: toivo Jumalan sanassa

Vanhan liiton pyhänä Daavid odotti luvattua Messiasta, häntä, joka *”lunastaa Israelin kaikista sen syneistä”*. Hän asetti toivonsa Jumalan sanan lupauksiin: *”Odotan HERRAa, sieluni odottaa, ja panen toivoni hänen sanaansa.”*

Daavid ei rakentanut uskoaan omille ajatuksilleen tai tuntemuksilleen, vaan hän luotti evankeliumin lupauksiin. Hän ei sallinut järkensä tai vihollisen johtaa itseään sanasta, vaan antoi lupausten muodostaa uskon. Meidänkin tulee panna toivomme Herran sanaan.

Raamattu vakuuttaa:

”Nyt ei siis ole mitään kadotus-tuomiota niille, jotka Kristuksessa Jeesuksessa ovat.” (Room. 8:1)

”Sillä olen varma siitä, ettei kuolema eikä elämä, eivät enkelit eivätkä henkivallat, eivät nykyiset eivätkä tulevaiset, eivät voimat, ei korkeus eikä syvyys, eikä mikään muu luotu erota meitä Jumalan rakkaudesta, joka on Kristuksessa Jeesuksessa, meidän Herrassamme.” (Room. 8:38-39)

”Hänestä on teidän olemisenne Kristuksessa Jeesuksessa, joka on tullut meille viisaudeksi Jumalalta, vanhurskaudeksi, pyhitykseksi ja lunastukseksi.” (1. Kor. 1:30)

”Mutta kun aika täytyi, Jumala lähetti Poikansa, vaimosta syntyneen, lain alaiseksi syntyneen, lunastamaan lain alaiset, että saisimme lapsen aseman.” (Gal. 4:4-5)

Vesa Savolainen

”Kiitä Herraa, sieluni”

(Ps. 103:22)

Ne, joiden sydämessä ei ole uskoa, ovat ihmeissään, kun heitä vaaditaan ylistämään Jumalaa jo päätyneestä vuodesta, kun he kuitenkin ovat iloisia, että ovat sen voittaneet vaivannäöllään ja pettyneistä toiveistaan huolimatta. Vielä enemmän he ihmettelevät ja se on heistä typeryyttä, että heidän pitäisi kiittää Jumalaa tulevasta vuodesta jo etukäteen. He kyselevät: Kuinka minun tulee kiittää Jumalaa siitä, mistä emme tiedä, mikä meitä kohtaa? Kuka tietää, tulenko olemaan terveempi vai sairaampi, rikkaampi vai köyhempi, koenko enemmän hyvää vai enemmän pahaa, nautinko enemmän kärsimystä vai enemmän iloa, elänpö vai kuolenko.

Uskovat kristityt tosin näkevät yhtä vähän tulevaisuuteen kuin tämän maailman lapset. Mutta jos he

vain katsovat Jumalan sanaan, niin he katsovat taivaallisella suurennuslasilla taivaallisen Isänsä sydämeen ja siitä he lukevat tulevaisuuttaan. Mitä siitä luemme? Emme muuta kuin sitä, mikä vaatii Jumalan ylistämistä. Tosin he eivät tiedä, rikastuvatko vai köyhtyvätkö he tulevana vuotena. Mutta sen he tietävät, ettei heiltä puutu välttämättömintä, sillä Jumala sanoo sanassaan: ”Älkää siis mu-rehtiko sanoen: ’Mitä syömm?’ tai: ’Mitä juomme?’ tai: ’Millä itsemme vaatetamme?’ Sillä tätä kaikkea pakanat tavoittelevat. Taivaallinen Isänne kyllä tietää teidän kaikkea tätä tarvitsevan. Vaan etsikää ensin Jumalan valtakuntaa ja hänen vanhurskauttaan, niin kaikki tämä teille lisäksi annetaan.” (Matt. 6:31–33)

Tosin he eivät tiedä, tuleeko heillä olemaan tulevana vuotena enemmän kärsimystä kuin iloa. Mutta sen he tietävät, että heillä tulee olemaan Jumala, joka on heidän Isänsä, eikä mikään voi heitä kohdata hänen tahtomattaan, joka jo iankaikkisuus-

nessa on punninnut kaikki heidän kärsimyksensä ja ilonsa. Hän on se, joka taluttaa heitä oikeasta kädestä ja ohjaa heitä neuvonsa mukaan. Hän on uskovan Israelinsa vartija, joka ei nuku eikä torqu, kun he nukkuvat. Hänen silmänsä pysyvät avoimina, kun he ovat sulkeneet omansa. Ja mikä on suurinta, hän on samalla heidän laupias Vapahtajansa, joka haluaa tehdä heidät autuaiksi. Mikä heitä kohtaakaan tulevana vuotena, kaikessa Jumalalla on heihin nähden rauhan ajatukset. Koskaan Jumala ei tahdo heille pahaa. Kaikki, mikä heitä kohtaa, on vain tie, jota pitkin Jumala haluaa heidät johdattaa autuuteen. Kaikki, olkoon terveyttä tai sairautta, kunniaa tai häpeää, kärsimystä tai iloa, kaikki koituu heille parhaaksi, ja vaikka kuorma olisi raskaskin, jonka Jumala sälyttää heidän kannettavakseen, hän auttaa heitä myös sen kantamaan.

He eivät myöskään tiedä, millaisia kiusauksia ja koetuksia uskossa ja rakkaudessa heitä odottaa. He silti tietävät, vaikka heidän uskonsa on heikko, ettei Jumala halua sammuttaa suitsevaa lampun sydäntä eikä musertaa särjettyä ruokoa. (Jes. 42:3) Vaikka heidän sydämensä horjuu, niin Jumalan armoliitto pysyy ikuisesti lujana, sillä hän on sanonut: *”Sillä vuoret väistykööt ja kukkulat horjukoot, mutta minun armoni ei sinusta väisty eikä rauhanliittoni horju.”* (Jes. 54:10) Vaikka heidän katsoessaan itseään täytyy epäillä omaa pysymistään, he kuitenkin tietävät, että Jumala haluaa viedä päätökseen tuohon päivään asti sen hyvän työn, jonka hän on heissä aloittanut. Vapahtaja lausuu: *”Minun*

lampaani kuulevat minun ääneni, ja minä tunnen heidät, ja he seuraavat minua. Minä annan heille iankaikisen elämän, eivätkä he ikinä huku, eikä kukaan ryöstä heitä minun kädestäni.” (Joh. 10:27–28)

He eivät myöskään tiedä, saavatko he päättää tämän uuden vuoden vai tulevatko he sitä ennen kuolemaan. Mutta tämän he tietävät: *”Sillä ei kukaan meistä elä itselleen, eikä kukaan kuole itselleen. Jos elämme, elämme Herralle, ja jos kuolemme, kuolemme Herralle. Sen tähden, elimme tai kuolimme, olemme Herran omat.”* (Room. 14:7–8) Jos he elävät, he tulevat näkemään Herran hyvyden elävien maassa. (Ps. 27:13) Jos he kuolevat, he kuolevat Jumalan kanssa sovitetuina, ja heidän kuolemansa on kaiken hädän loppu ja iankaikkisen kirkkauden alku.

Uskovat kristityt eivät ole siis tulevaisuuden edessä kuin suljetun maailman edessä, josta he eivät tiedä mitään, onko siellä hyvää vai pahaa. He tietävät, mitä tietä Jumala heitä kuljettaa. Kulkekoon se ylös tai alas, yli kukkien tai orjantappuroiden, olkoon se tasaista tai kivikkoista, vieköön se pimeyteen tai valoon, olkoon se pitkä tai lyhyt: maa, jonka läpi se johtaa, on armon valtakunta ja sen päätös on autuus.

Jesus me kiitämme nyt sinua kaikesta uskollisuudestasi. Anna yhä edelleen meidän iloita lohdutuksestasi ja suojeluksestasi. Ota meidät, suuret ja pienet, rakkautesi käsivarsille. Anna armollisten kasvojesi paistaa meille, olimmepa kaupungissa tai maalla. Aamen.

C. F. W. Walther

Kiinnittääkää mielenne tunnustuksenne apostoliin

”Sen tähden, pyhät veljet, jotka olette taivaallisesta kutsumuksesta osallisia, kiinnittääkää mielenne tunnustuksemme apostoliin ja ylipappiin, Jeesukseen, joka on uskollinen asettajalleen, niin kuin Mooseskin oli ”uskollinen koko hänen talossaan.” Sillä hänen on katsottu ansaitsevan niin paljon Moosesta suuremman kirkkauden, kuin talon rakentajan kunnia on suurempi kuin talon. Sillä jokainen talo on jonkun rakentama, mutta kaiken rakentaja on Jumala. Mooses tosin oli ”palvelijana uskollinen koko hänen talossaan”, todistukseksi siitä, mitä tullaan puhumaan, mutta Kristus on uskollinen Poikana, hänen talonsa hallitsijana. Hänen talonsa olemme me, jos loppuun asti pidämme vahvana toivon rohkeuden ja kerskauksen.” (Hepr. 3:1–6)

Olemme tällä paikkakunnalla ensimmäistä kertaa koolla tänä vuonna. Varmasti moni teistä on kuulemassa Jumalan Sanaa kiitollisin mielin. Olette voineet kokea elämässänne Jumalan erityistä johdatusta ja hänen armoansa. Voitte yhtyä Jumalan Sanaan: *”Hänen laupeutensa ei ole loppunut.”*

Tekstimme kehottaa meitä kiinnittämään mielenne tunnustuksemme apostoliin, Jeesukseen Kristukseen. Se sanoo meille: *”Sen tähden, pyhät veljet, jotka olette taivaallisesta kutsumuksesta osallisia, kiinnittääkää mielenne tunnustuksemme apostoliin ja ylipappiin, Jeesukseen.”* Muistamme

kaikkea sitä hyvää, mitä olemme Jumalalta saaneet, erityisesti sitä armoa, että meille on kirkastunut autuuden tie. Haluamme kiinnittää mielenne tähän yhteen ja ainoaan Herraan, tunnustuksemme apostoliin ja ylimmäiseen pappiin, Jeesukseen.

Kehotus kiinnittää mielensä Kristukseen koskee pyhiä

Tekstissämme sanotaan: *”Sen tähden pyhät veljet, jotka olette taivaallisesta kutsumuksesta osallisia.”* Jumalan sanassa tällaisessa puhuttelussa mainitaan vain veljet. Se ei tarkoita sitä, että uskonsisaret olisivat poissuljetut. Se on raamatullinen tapa puhutella seurakuntaa julkisuudessa. Asia koskee kyllä kaikkia, sekä uskonveljiä että uskonsisaria. Olennaista tässä puhuttelussa on sana ”pyhä”. Raamattu käyttää sitä Jumalan lapsista. Se kohottaa meidät suureen arvoon, jota emme ole ansainneet, mutta jonka Jumala kuitenkin on armoissaan meille antanut. Pyhiä täällä ovat ne, jotka ovat kastettuja ja jotka uskovat. Pyhässä kasteessa yllemme on puettu Herramme Jeesus Kristus vanhurskaudeksi. Siinä meille on lahjoitettu Kristuksen pyhyys. Raamattu sanoo: *”olette vastaanottaneet pesun, olette pyhitetyt, olette vanhurskaiksi julistetut Herramme Jeesuksen Kristuksen nimessä ja Jumalamme Hengessä.”* (1 Kor. 6:11) Pyhä kaste on saanut aikaan meissä uskon Herraan Jeesukseen Kristukseen, ja jos olemme langenneet pois uskosta ja kasteemme liitosta, niin olemme saaneet ja saamme palata takaisin parannuksessa. Eihän parannus ole mitään muuta kuin sitä, että palataan takaisin siihen armoon, joka alun perin jo kasteessa

meille annettiin.

Nämä sanat: *"kiinnittäkää mielenne tunnustuksenne apostoliin"* sanotaan siis kastetuille, uskoville. Heitä voidaan tällä tavoin kehottaa ja puhutella. Eihän maailma ymmärrä tästä asiasta mitään. Ei se ymmärrä Kristuksen arvoa ja merkitystä eikä sillä ole mitään tarvetta katsoa Herraan Jeesukseen Kristukseen ja kiinnittää häneen mieltänsä. Mutta Jumalan lapsia voidaan näin kehottaa. Maailmaa tulee kehottaa kääntymykseen, mutta sitä ei voida puhutella pyhiksi veljiksi. Ensiksi täytyy kääntymyksen tapahtua.

Tekstimme jatkuu: *"jotka olette taivaallisesta kutsumuksesta osallisia."* Taivaallinen kutsumus on kutsu käydä sisälle iankaikkiseen häätjuhlaan. Se on se kutsu, minkä kuningas lähetti, kun hän kutsui väkeä poikansa häihin. Kutsu on tarkoitettu kaikille. Se on evankeliumin kutsu, joka sanoo: *"Usko Herraan Jeesukseen Kristukseen, niin sinä pelastut."* Tästä taivaallisesta kutsumuksesta olemme osallisia. Meidän luoksemme ei ole ainoastaan tullut kutsu, vaan Pyhän Hengen ja evankeliumin vaikutuksesta olemme saaneet ottaa sen vastaan. Olemme saaneet armon uskoa evankeliumin sanan. Tämä kutsumus on taivaallinen. Onhan kutsumus taivaasta tullut Jumalan sana, joka kutsuu meitä taivaan iki-iloon, rauhaan ja autuuteen.

Eikö ole hyvä jo heti vuoden alkaessa muistaa, että meillä on taivaallinen kutsumus? Miten helposti mieleemme katsookaan näihin ajallisiin asioihin! Täytyyhän niistäkin huolehtia. Mutta se ei saa merkitä sitä, että mieleemme kiinnittyy siihen, mikä on ajallista. Meidät on kutsuttu ian-

kaikkisen elämän omistamiseen. Sen tähden on aivan oikein ja sopivaa, että katseemme suuntautuu siihen, mikä on taivaassa. Usko iankaikkiseen elämään antaa varman pohjan elämälle. Ilman sitä elämämme olisi hyvin kolkkoa. Joutuisimme odottamaan kuolemaa ilman pelastusvarmuutta. Ilman uskoa meillä olisi kalvava piina sen vuoksi, mikä on edessä.

Voimme aivan luottavaisesti katsoa eteenpäin ja iloita siitä, että syntimme ovat pestyt pois Karitsan verellä ja nimeemme ovat kirjoitettuna taivaassa. Muistatthän, kun Jeesuksen opetuslapset kerran palasivat matkalta? He olivat tehneet suuria

ihmetekoja Jeesuksen käskystä ja iloitsivat siitä. Niin Vapahtaja sanoi: *”Älkää kuitenkaan siitä iloitko, että henget ovat teille alamaiset, vaan iloittaa siitä, että teidän nimenne ovat kirjoitettuina taivaissa.”* Muistakaa kovienkin kohtaloitten keskellä tämä asia. Pitäkää se mielessänne sekä ilojen että huolien ja surujen keskellä. Silloin teillä on elämässänne luja pohja ja selvä suunta. Olette matkalla iankaikkiseen autuuteen. Heprealaiskirjeen kirjoittaja sanoo vielä niistä, joita hän kehottaa kiinnittämään mielensä tunnustuksemme apostoliin: *”Hänen huoneensa olemme me.”* Hän muistuttaa siitä, että jokainen huone on jonkun rakentama, ja puhuu sitten Jumalan huoneesta eli temppelistä. Hän sanoo, että uskovat ovat hänen huoneensa. On suuri armo ja kunnia, että saamme olla Jumalan kansan jäseniä. Saamme lukea itsemme siihen joukkoon, josta tunnustamme: *”Minä uskon yhden pyhän kristillisen Seurakunnan.”*

Kerran tämä joukko ilmaantuu kirkkaudessa. Kun Kristus tulee ja kuolleet herätetään, niin Kristukseen uskovat nousevat suuressa kirkkaudessa ja heidät asetetaan Yljän, Herran Kristuksen, eteen. Saamme olla siinä tapahtumassa mukana. Kirjoittaja kuitenkin muistuttaa meitä kestävydestä ja sanoo: *”Hänen huoneensa olemme me, jos loppuun asti pidämme vahvana toivon ja rohkeuden ja kerskauksen.”* Hänellä on huoli siitä, ettei kukaan jäisi taipaleelle, ja pelko siitä, että kaikki eivät pysyisikään uskossa loppuun asti. Sen tähden hän muistuttaa siitä, että meidän on tarpeen pitää vahvana toivo, rohkeus ja kerskaus. Jumalan sana on ihmeellinen voima.

Silloin kun olemme saaneet armon uskoa ja tuntea Jumalan sanan, sana alkaa ohjata ja kuljettaa meitä. Kun jalkamme astuu harhaan, se voi palauttaa meidät oikealle tielle. Sen tähden on tarpeen tuntea Jumalan sana, syventyä siihen nuoresta pitäen ja käyttää sitä silloinkin, kun ikää on jo runsaasti. Saamme säilyttää vahvana toivon, rohkeuden ja kerskauksen.

Kristillinen toivo on varma ja luja, sillä se perustuu Jumalan sanan lupauksiin iankaikkisesta autuudesta. Rohkeus on uskaltamista jättäytyä Jumalan sanan varaan. Kerskaus on autuudesta iloitsemista ja Jumalan kiittämistä hänen lahjastaan.

Kristus on tunnustuksemme apostoli ja ylimmäinen pappimme

Muistamme Raamatun kertomuksia Jeesuksesta ja aivan erityisesti hänen kärsimisestään ja kuolemastaan. Hänet ristiinnaulittiin syntiemme tähden. Meillä on nyt syntien anteeksiantamus hänen haavojensa kautta. Saamme kiinnittää mielemme Kristukseen, joka on meitä näin suuresti rakastanut.

Kirjoittaja sanoo Kristusta ”tunnustuksemme apostoliksi”. Apostoli on suomeksi lähettiläs. Kuka oli Jeesuksen lähettänyt? Taivaallinen Isä lähetti Poikansa. Hän antoi hänelle selkeän tehtävän. Jeesuksen asiana oli tehdä Jumalan tahto. Se oli ihmiskunnan lunastus. Koska Jeesus on apostoli, hän on sanantuoja. Hän on tuonut meille viestin Isältäään. Heprealaiskirjeen alussa sanotaan:

”Kun Jumala oli muinoin puhunut monta kertaa ja monella tapaa isille profeettojen kautta, hän on puhunut näinä viimeisinä päivinä meille Pojan

kautta. Hänet hän on asettanut kaiken perilliseksi.” (Hepr. 1:1–2)

Kun kiinnitämme mielemme Jeesukseen, tunnustuksemme apostoliin, tarkkaamme hänen opetustansa. Siihen kuuluu myös se, että hän valitsi apostolit, lähetti heidät maailmaan ja antoi heille sanansa. Hän oli luvannut, että kun Pyhä Henki tulee, hän johdattaa heidät kaikkeen totuuteen. Meillä on Raamatun sana, johon pitäydymme. Se on Jumalan sana Kristuksesta. Se on vahvistettu Messiaan tulolla, monilla ihmeillä ja apostolien todistuksella.

Kun tunnustamme Herramme Jeesuksen Kristuksen nimeä, emme ainoastaan tunnusta uskovamme häneen, vaan tunnustamme samalla, mitä tähän uskoon sisältyy. Jumalan Seurakunta on aina tunnustanut Kristuksen nimeä tällä tavalla. Kun apostoli Tuomas näki ylösnousseen Jeesuksen, hän sanoi: ”*Minun Herrani ja minun Jumalani.*” Hänen uskonsa purkautui välittömästi tunnustukseen. Samalla tavoin jokainen Jumalan lapsi, joka uskoo, tunnustaa Vapahtajansa nimeä. Se ilmenee kotona. Se ilmenee työpaikalla. Se ilmenee seurakunnassa. Se ilmenee elämässä tavalla tai toisella. Toinen voi olla tunnustuksessaan hiljaisen oloinen. Toinen voi olla avoimempi, puhuvampi; kukin luonteensa mukaan. Kristityt ovat myös yhteisesti tunnustaneet Herransa nimeä. Sen tuloksena ovat syntyneet yleiset uskontunnustukset ja luterilaiset tunnustuskirjat. Ne välittävät meille tiedon siitä, mikä on Kristuksen Kirkon usko ja oppi kaikkina aikoina. On erittäin hyödyllistä tutustua niihin ja käyttää niitä. Ne ovat myös meidän oma henkilökohtainen tunnustuksem-

me ja koko seurakuntamme yhteinen julkinen oppi.

Edelleen tekstimme kehottaa meitä kiinnittämään mielemme ylimmäiseen pappiin, joka on uskollinen. Ylimmäisen papin tehtävä oli toimittaa sovitusuhri kansan edestä. Kristus täytti uskollisesti saamansa tehtävän ja uhrasi itsensä koko maailman syntien edestä. Niin hän hankki meille syntien sovituksen Jumalan edessä. Kehotus kiinnittää mielemme häneen on kutsu uskoa häneen ja pysyä hänen omanaan. Kristus palvelee meitä jatkuvasti uhraamalla joka aika uskollisesti rukouksia meidän puolestamme.

Vahvasti, lujasti täytyy meidän kiinnittää häneen mielemme, niin ettei mikään irrota meitä hänestä, vaan säilymme hänen yhteydessään ja hänessä. Meidän tulee kiinnittää mielemme häneen totuudessa, Jumalan sanan mukaan. Silloin hän säilyy meillä todellisena ja on meille sellainen apu, jota tarvitsemme.

Olemme halunneet vuoden alkaessa puhua aiheesta: kiinnittäkää mielenne tunnustukseenne apostoliin. Hänen varassaan on hyvä jatkaa vuotta eteenpäin. Mielemme on suuntautunut oikeaan suuntaan, Herraan Jeesukseen Kristukseen. Hänessä meiltä ei puutu mitään! Meillä on kaikki, mitä tarvitsemme. Sydämemme voi iloita, kun saamme katsella tätä armon ruhtinasta ja muistaa, mitä hän on edestämme tehnyt, ja kuinka hän yhä edelleen suurella huolenpidolla, lämmöllä ja rakkaudella rukoilee joka päivä meidän edestämme puolustaen meitä Isän tykönä. Pysykäämme hänen omanaan.

Markku Särelä
”*Rauha teille!*” – Saarnakirja, osa 1

Kristus meidän tykönämme

”Jolla on korvat kuulla, se kuulkoon.” (Mark. 4:9)

Kun Jeesus puhui oikeasta kuulemisesta, hän tarkoitti ihmisten sydämiä – monet välinpitämättömiä, toiset kevytmielisiä, toiset huolten painamia. Hän tiesi, että kaikki lopulta päätyisivät sanomaan: *”Olenhan minä tuon jo ennenkin kuullut!”* Jeesus tiesi hyvin, ettei hänen sanojansa voida asettaa hyllylle sellaisina, jotka me jo olemme kuulleet, jo hyvin tiedämme. Joko Jumala parhaillaan puhuttelee meitä noilla sanoilla tai sitten ne ovat ilman mitään merkitystä.

Jumalan sanan oikealle viljelylle on ratkaisevaa, että ymmärrämme asian juuri näin. Vaikka etsimmekin kristillisen kokemuksemme omaa yksityistä kammiota siellä puhuaksemme Jumalan kanssa, emme milloinkaan voi pitää sitä riittävänä. Jumala tahtoo, että yhdymme uskonveljien ja -sisarten kanssa yhteiseen jumalanpalvelukseen, milloin se suinkin on mahdollista.

Kristityt kaipaavat, että Jumala puhuttelee heitä ei vain yksilöinä, vaan myös seurakuntana. Heidän täytyy saada yhdessä kuulla sovituksen sanaa armosta ja anteeksiantamuksesta Kristuksessa. Heille on välttämätöntä yhdessä rukoilla ja veisata ylistystä hänen nimelleen. He tarvitsevat toinen toistensa kehotusta ja rohkaisua.

Jos maljakossa on veteen pantu sinistä väriä ja siihen asetetaan valkoinen kukka, seuraavana aamuna kukinta on muuttunut siniseksi. Paljon suurempi muutos tapahtuu meissä, kun muistamme että Jumalan sana on elävää sanaa, jonka juuri nyt kuulemme Jumalan suusta. Joka kerta, kun olemme kosketuksessa Jumalan sanan kanssa, Jeesus itse on keskellämme ja sanoo meille: *”Ystäväni, minä tahdon sinua puhutella. Sinulla on korvat; kuule siis, mitä minä sanon.”*

Jeesus, anna minulle kuulevat korvat ja vastaanottava sydän, kun sinä puhut. Amen.

Varjojen maan valo

**”Kansa, joka pimeydessä
vaeltaa, näkee suuren valon.
Niille, jotka asuvat kuoleman
varjon maassa, loistaa valo.”**
(Jes. 9:1)

Joulu on tulossa. Monet kaipaavat lunta valaisemaan maisemaa. Useille pihoilta on laitettu jouluvaloja tuikkimaan pimeään iltaan. Edellisiltana sanoimme iltarukouksen jo hämäräksi laitetussa lastenhuoneessa. Kun olin jo lähdössä, poikani tarjoutui sytyttämään valot uudelleen, jotta näkisin kävellä ulos huoneesta. Sainoin, ettei tarvitse, koska näen kulkea ovelle, jonka takaa kajastaa valo. Se muistutti minua Jeesuksesta, jota kuvataan monissa kohdin Raamatussa valona. Ymmärsin, ettei ole väliä, vaikka ympärillämme olisi kuinka pimeää tahansa. Valo näyttää meille, mihin suuntaan kulkea; sen Kristus-oven, jonka takaa kajastaa taivaan valkeus.

Hän tulee valoksi sydämemme pimeään. Hän peittää syntimme kirkkaudellaan ja valaisee meille joulun todellisen merkityksen. Siitä riittää iloa ja rauhaa kaikelle kansalle.

Iltarukous

*Nostan silmäni korkeuteen.
Mistä tulee minulle apu?
Apu tulee minulle häneltä,
joka on tehnyt taivaan ja maan,
sinulta,
Herrani Jeesus Kristus.*

*Sinuun minä luotan ja rukoilen sinua,
sinuun minä tukeudun ja rukoilen sinua,
sinuun minä uskon ja rukoilen sinua,
Herrani Jeesus Kristus.*

*Sydämeni on tyyni ja levollinen
sinussa, Vapahtajani.
Sydämeni kiittää ja iloitsee
kaikista lahjoistasi,
Herrani Jeesus Kristus.*

*Rauhassa minä käyn levolle ja nukun,
sillä sinä yksin annat minun elää
turvassa,
Herrani Jeesus Kristus.
Aamen.*

Outi Lappalainen

Lapsille videoita Raamatun kertomuksista: luterilainen.com/videoita

Lämpimästi tervetuloa kevään pyhäkouluun!

Kevään 2025 aiheina eläimet Raamatussa.

26.1. klo 15.00 (A-P.P.)

2.2. klo 11.00 (kynttilänpäivä)

16.2. klo 15.00 (I.K.)

2.3. klo 11.00 (laskiaissunnuntai: laskiaispullat ja mäenlaskua / leikkipuistoa Helsingissä)

15.3. klo 11–15 (A.R.) lasten pyhäkoulutapaaminen (sis. lounaan ja yhteistä puuhaa)

*Tervetuloa kaikille tutustumaan!
Paikoista voi kysyä srk:n yhteyshenkilöltä.*

Etsimme nuoria miehiä ja varttuneempiakin, jotka ovat halukkaita pyhään saarnavirkaan

Etsimme nuoria miehiä ja jo varttuneitakin, jotka tuntevat sydämesään kutsumusta ja kiinnostusta pyhään saarnavirkaan. Pääasia on, että heillä on halu toimia sielujen pelastamiseksi ja että heillä on kiinnostus Jumalan sanaan ja luterilaiseen oppiin. Kirkkomme antaa heille opetusta ja käytännön harjoitusta, jonka jälkeen heitä voitaisiin esittää seurakunnille kutsuttaviksi pastorin virkaan. Jos tunnet sydämessäsi, että Jumala vetää sinua pastorin elinikäiseen kutsumukseen, ota yhteyttä pastori Marko Kailasmaahan.

Yhteystiedot: marko.kailasmaa@luterilainen.com, puh. 050 342 7448

Raamattu sanoo: ”Varma on tämä sana: jos joku pyrkii kaitsijan virkaan, hän haluaa jaloon toimeen.” (1 Tim. 3:1) STLK

TOIMINTATIIETOJA

Helsinki, Fabianinkatu 13 A 1. HPE 16.2. klo 11.00. Lukujumalanpalvelukset 2.2., 9.2., 23.2, 2.3, 16.3. ja 23.3. klo 11.00.

Tampere, Marttala, Hämeenpuisto 39 A. HPE 9.2. klo 13.00. Tallennejumalanpalvelukset muina sunnuntaina. Tilaisuudet pyritään lähettämään jäsenille videoyhteyden kautta.

Hämeenlinna, Saaristenkatu 22. HPE 9.2. klo 10.00.

Lahti, kirkolla, Rajakatu 7. HPE 14.2. klo 17.00.

Pori, pääkirjaston tutkijahuone 1, Gallen-Kallelan katu 12. HPE 11.2. klo 12.00.

Puumala, kotitilaisuus, Härkösentie 3 B 12. 14.2. klo 12.00.

Turku, kotitilaisuus, Hurtinkatu 12 C 13. HPE 11.2. klo 17.30.

Vaasa, kotitilaisuus, Vanhan Vaasan katu 8 A 7. HPE 10.2. klo 10.30.

Ylistaro, kotitilaisuus, Ruuskalantie 61. HPE 10.2. klo 14.00

Lisätietoja, muutoksia ja muiden paikkakuntien tilaisuuksia ilmoitamme verkkosivuillamme www.luterilainen.com/osallistu

Pastori Marko Kailasmaa
puhelin 050 342 7448
Peltokuja 8, 08700 Lohja.
marko.kailasmaa@luterilainen.com

www.luterilainen.com
www.pyhakoulu.fi

. AYQ2

LHT-Posti Oy
Posti Green

Sisällys:

Tapahtukoon sinun tahtosi, Martti Luther	2
Uudeksi hän tekee kaiken, Marko Kailasmaa	3
Timoteus, Virpi Apponen	4
Loois ja Eunike	6
Katso päivät tulevat, Martti Luther	7
Mitä Raamatun mukaan on sanottava unionismista eli ekumeniasta? Gustaf A. Aho	8
Otteita seurakuntalaisen päiväkirjasta, ER	12
Rahab ja Ruut, Kimmo Pälikkö	14
Apumme uutena vuotena, Gustaf A. Aho	16
Vesa Savolaisen haastattelu	20
Jumalan kansan sapatinlepo, Rupert Efraimson	24
Daavid ja syvyydestä huutaminen, Vesa Savolainen	28
Kiitä Herraa, sieluni, C.F.W. Walther	30
Kiinnittäkää mielenne tunnustuksenne apostoliin, Markku Särelä	32
Kristus meidän tykönämme	36
Varjojen maan valo, Outi Lappalainen	37
Toimintatietoja	39
Kansi: Rahab ja Ruut, Kimmo Pälikkö	

SEURAKUNTIEN TILINUMEROITA:

Tampere - FI74 5700 0220 0405 23

Helsinki - FI75 1270 3000 0189 73

Luterilainen-lehti, tilausmaksut ja lahjoitukset: FI15 8000 1700 3033 09

Kirkkokunta ja kirjamyynti: FI15 8000 1700 3033 09

Julkaisija: Suomen Tunnustuksellinen Luterilainen Kirkko

Tilaushinta 2025: Kotimaassa 25 € vuosikerta, ulkomaille 35 €

Toimitus: päätoimittaja Marko Kailasmaa, marko.kailasmaa@luterilainen.com

Taitto: Viestipaino, Kuvitus: Kimmo Pälikkö

Lehden tilaukset, osoitteenmuutokset: marko.kailasmaa@luterilainen.com,
puh. 050 342 7448.

Tilausmaksut Luterilainen-lehden pankkitilille no.: FI15 8000 3033 09

Kirkon internet-sivut: www.luterilainen.com